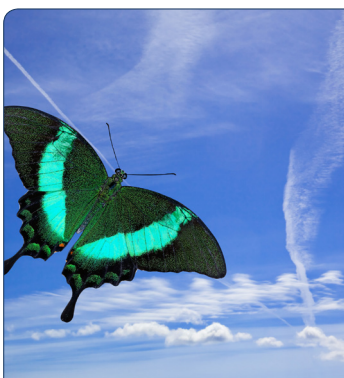

Curierul Adventist

APRILIE 2016: CORUL DE COPII „FLORI ȘI STELE” – 30 DE ANI DE CÂNTEC
+ RELAȚIA DINTRE EVANGHELIE ȘI LITERATURA APOCALIPTICĂ (I)
+ SĂPTĂMÂNA LIBERTĂȚII RELIGIOASE + GOLGOTA – APOGEUL IUBIRII
+ MISIUNE ADVENTISTĂ ÎN CONFERINȚA BANAT + ÎN PROFUNZIMEA RAZEI

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INȘPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII DOMNULUI HRISTOS

*Săptămâna Libertății Religioase:
provocări și împliniri*

3 Editorial

Teodor Huțanu

Cartea Proverbelor și redacția

4 Moment aniversar

Carmen Stoica

Corul de copii „Flori și Stele” – 30 de ani de cântec pentru Dumnezeu

6 Grila de programe Speranța TV

8 2% din impozitul anual pentru susținerea entităților nonprofit sau a unităților de cult ale Bisericii Adventiste

9 Casele de odihnă Eforie Sud și Sovata 2016

10 Profetie

Daniel Olariu

Relația dintre Evanghelie și literatura apocaliptică (I)

12 Libertate religioasă

Dragoș Mușat
Pavel Memete
Sergiu Macovei
Gabriel Ișvan
Petre Niță
Ștefan Mateas
Mihail Miron

Săptămâna Libertății
Religioase: provocări și împliniri

21 Spiritual

Gabriel Dincă

Golgota – apogeul iubirii

Erată

Printr-o regretabilă greșală de redactare, în varianta tipărită a revistei din martie 2016, autorul articolului „INFRACTORUL” CERULUI: FEMEIA a fost încorect identificat ca pastor pensionar (p. 21). Revenim cu această rectificare: George Uba este pastor și președinte al Asociației „Ridică-te și umblă”. Ne cerem scuze și mulțumim pentru înțelegere.

Redacția

24 Teologie

Ștefan Radu

Elohim (III)

27 Misiune

Pavel Memete

Misiune adventistă în Conferința Banat

30 Pagina copiilor

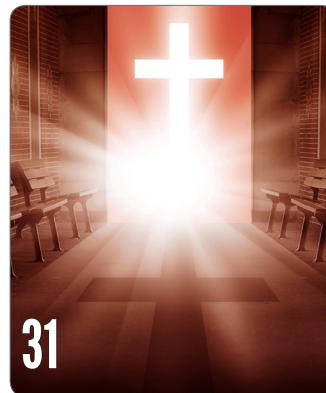
Alina Chirileanu

Minunile lui Isus

31 De la inimă la inimă

Ștefan Tomoiagă

În profunzimea razei

12

Întreaga existență și toate deciziile pe care le luăm trebuie să aibă la bază credința. Nu trebuie să fim agresivi, ci prietenoși, construind poduri, nu prăpăstii între noi și ceilalți. Toate acțiunile noastre să fie generate de o conștiință liberă și curată. Dumnezeu ne-a creat liberi, de aceea bucurați-vă de libertate. Trăiți frumos, fără certuri, cu onoare și respect la adresa mai-marilor așezați de Dumnezeu în fruntea obștilor! Iubiți pe Dumnezeu, fiți ambasadorii Lui și faceți-vă prieteni în locul în care trăiți, urmărind binele cetății!

Anul XCIII, aprilie 2016. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România. Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Balla Lorand; Redactor-șef Teodor Huțanu; Consultanți: Ștefan Tomoiagă, Aurel Neațu, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Iosif Pașca, Georgel Pîrlitu, Ernest Szász; Colaboratori speciali: Romică Sîrbu, Dragoș Mușat, Daniel Chirileanu, Florian Ristea; Redactor web Marian Mihai; Lectura manuscrisului Adrian Neagu; Redactor-corector Livia Ciobanu-Mihai; Corector Elena Buciuman; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondență: Curierul Adventist, str. Erou lăncu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Fast Print, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

CARTEA PROVERBELOR ȘI REDACȚIA

Un autor își imaginează corespondența pe care ar avea-o Solomon cu redacția unei edituri din zilele noastre, după predarea manuscrisului cărții *Proverbele*. Iată, într-o traducere liberă, câteva fragmente sugestive:

„Stimate domnule Solomon, vă mulțumim pentru posibilitatea de a arunca o privire peste ultimul dumneavoastră manuscrit. Am îndrăgit cărțile tatălui dumneavoastră și continuăm să vedem cu uimire cât de mult bine au adus multor cititori.

Lucrarea conține unele lucruri foarte importante și un spirit adânc de pătrundere. Acoperă foarte concis o mulțime de domenii. Explorează orice, de la detaliile domestice la politica internațională, la strategiile corporative, atât de succint, uneori chiar criptic. Dar trebuie să fiu onest: acest manuscrit este un coșmar editorial. Toate sunt aruncate peste tot. O dată se vorbește despre soțiile cicălitoare, apoi despre inima regiilor, apoi despre bunele maniere, lenevie, sărăcie, orice. De multe ori se repetă, alteori se contrazice. Sunt de-a dreptul încurcat. Vă sugerez să luați câte o temă și să o dezvoltați în capitole distincte. Nu zic nu, dar încercați să rezumați întreaga carte într-o singură propoziție. Pornind de aici, puteți rescrie totul. Am uitat titlul: *Proverbele* sună cam

plat. Ce ziceți de ceva mai amuzant: *Cum să-ți delectezi prietenii și să-ți umilești inamicii?*

Răspunsul lui Solomon: Am analizat observațiile și recomandările dumneavoastră și, deși cred că nu ați prins ideea (dez)organizării cărții mele (sugestie: mimează viața), vă ofer rezumatul cărții într-o singură propoziție, luată chiar din manuscrit: *Înțelepciunea omului chibzuit îl face să vadă pe ce cale să meargă* (Proverbele 14:8). Cât despre titlu, prefer varianta originală.” (Mark Buchanan, *The Rest of God*, pp. 39–40).

Curierul Adventist se străduiește să reflecte viața, în limitele spațiului. Anunțurile oficiale și activitățile departamentale au prioritate. Revista tipărită ajungând la destinație la ceva timp după finalizarea editorială, unele știri apar doar pe pagina <http://www.curieruladventist.ro/>. La fel este și cu rubrica *La odihnă*: informațiile trimise apar integral și imediat pe aceeași pagină web (*Info/La odihnă*), iar în revistă va apărea bianual un rezumat. ■

Teodor Huțanu este redactorul-șef al revistei *Curierul Adventist*.

**DIN CULISELE
REDACȚIEI
TEODOR
HUȚANU**

**„ÎNCREDE-TE ÎN
DOMNUL DIN
TOATĂ INIMA TA
ȘI NU TE BIZUI PE
ÎNȚELEPCIUNEA
TA. RECUNOAȘTE-L
ÎN TOATE CĂILE
TALE ȘI EL ÎȚI VA
NETEZI CĂRĂRILE”
(PROVERBELE 3:5,6).**

Redeșteptare și Reformă tu, familia ta, biserica ta, semenii tăi

În multe inimi, se pare că abia mai există o suflare de viață spirituală. Faptul acesta mă întristează foarte mult. Mă tem că războiul agresiv împotriva lumii, a firii și a Diavolului nu a fost menținut. Oare vom cultiva noi, printr-un creștinism pe jumătate mort, spiritul egoist și lacom al lumii, împărțind lipsa ei de evlavie și zăbind la falsitatea ei? Nu! Prin harul lui Dumnezeu, să rămânem statornici la principiile adevărului, susținând cu tărie până la sfârșit credința noastră de la început. (...)

În bisericele noastre au fost cerute multe predici. Membrii au depins de discursurile de la amvon, în loc să depindă de Duhul Sfânt. Darurile spirituale nu au fost cerute și nu au fost folosite, stingându-se astfel în slăbiciune. Dacă pastorii ar fi mers în teritorii noi, membrii ar fi fost obligați să poarte răspunderi, iar capacitățile lor ar fi crescut prin folosire. (...)

Reforma însoțește redeșteptarea

Dumnezeu cere o redeșteptare și o reformă spirituală. Dacă acestea nu au loc, cei care sunt căldicei vor continua să fie tot mai respingători pentru Domnul, până când El va refuza să-i mai recunoască drept copii ai Săi.

O redeșteptare și o reformă trebuie să aibă loc sub influența lucrării de slujire a Duhului Sfânt. Redeșteptarea și reforma sunt două lucruri diferite. Redeșteptarea semnifică o înnoire a vieții spirituale, o trezire a puterilor minții și inimii, o înviere din moartea spirituală. Reforma semnifică o reorganizare, o schimbare a ideilor și teoriilor, a obiceiurilor și a practicilor. Reforma nu va aduce roadele bune ale neprihănirii dacă nu este în legătură cu redeșteptarea săvârșită de Duhul Sfânt. Redeșteptarea și reforma trebuie să își facă lucrarea rânduită și, făcând lucrarea aceasta, ele trebuie să se combine.

(Ellen White, *Review and Herald*, 25 februarie 1902, citat în *Adevărata redeșteptare*, pp. 13–14)

CORUL DE COPII „FLORI ȘI STELE”

30 DE ANI DE CÂNTEC PENTRU DUMNEZEU

Aventura numită Corul de copii „Flori și Stele” a început în martie 1986, când, după plecarea în SUA a Otiliei Manea, cea care pusese bazele unui cor de copii cu activitate susținută în Biserica Grant, București, am fost rugată să preiau și să continui lucrarea începută de ea.

Comunitatea Grant era cunoscută ca având o bogată activitate muzicală prin Grupul coral „Cantate Domini”, condus de Costel Tolici, și având susținerea lui Benone Burtescu și a lui Ionel Pascu, prin versuri și părți literare. La „umbra” lor, s-a înfiripat și activitatea unui cor de copii.

Deși sunt o mare iubitoare de muzică, urmând Liceul de muzică din Cluj, activând ca pianistă și coristă în corul comunității, am avut rezerve în preluarea corului. Visul meu era să devin profesoară, dar nu întotdeauna planurile de viitor se împlinesc. După terminarea liceului, am urmat cursurile Școlii tehnice postliceale din București, ajungând asistentă de farmacie. Domnul are însă

planurile Lui și, dacă nu am putut ajunge profesoară, mi-a dat ocazia să mă ocup de copii, învățându-i să cânte.

În august 1986, Biserica Grant a fost demolată din ordinul conducerii comuniste a statului, iar comunitatea s-a mutat într-un cort. Aici, activitatea corului a continuat cu mai multă dedicare, avându-l pe Mihai Marinescu ca pianist, aranjor și compozitor. Timp de 12 ani, am avut o fructuoasă colaborare, la început acompaniindu-ne live, apoi, după plecarea din București, făcându-ne negative, multe dintre ele folosite și astăzi.

În această perioadă, când condițiile erau vitrege, copiii, care vara se sufocau de căldură, iar iarna tremurau de frig în „anexele” cortului (de fapt niște barăci improvizate), au continuat să se adune și să învețe cântece prin care să-L laude pe Dumnezeu, iar corul, în loc să scadă ca număr, a ajuns să aibă, în anul 1991, 105 copii cu vârste între 7 și 19 ani.

„LĂUDAȚI
PE DOMNUL!
CÂNȚAȚI
DOMNULUI
O CÂNTARE
NOUĂ, CÂNȚAȚI
LAUDELE LUI
ÎN ADUNAREA
CREDINCIOȘILOR
LUI! SĂ SE
BUCURE ISRAEL
DE CEL CE L-A
FĂCUT, SĂ SE
VESELEASCĂ FIIII
SIONULUI DE
ÎMPĂRATUL LOR!”
PSALMII 149:1-2

Concert aniversar » 23 aprilie 2016 » ora 17:00 » Institutul Teologic Adventist, Cernica

Dorim să Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru călăuzirea Sa. La sărbătoarea familiei „Flori și Stele”, sunt invitați să participe toți cei care și-au folosit darul muzicii în cadrul corului.

Cei care doresc să participe alături de noi la acest moment aniversar sunt așteptați cu drag!

Evenimentele din 1989 au prins corul într-un vârf al activității lui, și trecerea de la programele susținute în comunitate la scenele sălilor publice s-a făcut ușor. Prima apariție pe o scenă publică a fost în sala Victoria a Teatrului Constantin Tănase din București, pe 27 martie 1990, cu ocazia primei evanghelizări susținute în România de pastorul Lucian Cristescu.

De atunci, am răspuns invitațiilor de a cânta pe scenele sălilor publice din București și din țară, pe scenele căminelor culturale satești, în penitenciarele pentru adulți și pentru tineret, în căminele pentru bătrâni, în casele de copii, în centrele pentru copii cu dizabilități și în turnee în afara țării – Anglia, Austria, Belgia, Danemarca, Elveția, Finlanda, Franța, Germania, Italia, Letonia, Norvegia, Olanda, Portugalia, Spania, SUA și Suedia.

De-a lungul timpului au făcut parte din cor peste 425 de copii, am susținut 486 de concerte și programe, am străbătut circa 125 000 de kilometri cu trenul, autocarul și avionul.

Le mulțumim celor care au ajutat corul de copii de-a lungul celor 30 de ani din punct de vedere literar, muzical și tehnic: Benone Burtescu, Lavinia

Gățan-Stoica, Larisa-Oana Enache, Anca Stroescu, Cornelia Tutunaru, Bianca Vișan, Amalia Uba, Cornel Mafteiu, Cleopatra Tolici, Adrian Gățan, Ovidiu Moroșan, Mihai Marinescu, Andrei Barbu, Alina Voicu, Ciprian Agapie, Ciprian Dragu, Cristian Alexandrescu, Gabriel Ciobotaru și Rene Stoica.

În familia „Flori și Stele” se îmbină frumos harul și legea. Trecerea copiilor prin perioada dificilă, specifică vârstei, m-a făcut să mă apropiu de ei, să le ascult frământările, să-i înțeleg și să aplic harul. Cel care a aplicat legea a fost Rene, soțul meu și tehnicianul de sunet al corului. Rolurile noastre s-au îmbinat armonios și mărturisesc sincer că, fără susținerea și implicarea lui și fără plecatul împreună pe genunchi pentru a cere sfatul Celui de Sus, minunata lucrare a corului nu ar fi ajuns la acest moment aniversar. Îi mulțumim din suflet bunului nostru Tată pentru acești 30 de ani de cântec împreună.

Puteți afla mai multe amănunte, accesând www.florisistele.com sau pe Facebook – Corul de copii Flori și Stele. ■

Carmen Stoica, dirijoarea Corului de Copii „Flori și Stele”.

**„ȘI AM VĂZUT
CA O MARE
DE STICLĂ
AMESTECATĂ CU
FOC ȘI PE MAREA
DE STICLĂ, CU
ALĂUTELE LUI
DUMNEZEU ÎN
MÂNĂ, STĂTEAU
BIRUITORII...
EI CÂNTAU
CÂNTAREA LUI
MOISE, ROBUL
LUI DUMNEZEU,
ȘI CÂNTAREA
MIELULUI. ȘI
ZICEAU: «MARI
ȘI MINUNATE
SUNT LUCRĂRILE
TALE, DOAMNE
DUMNEZEULE
ATOTPUTERNIC!
DREPT ȘI
ADEVĂRATE
SUNT
CĂILE TALE,
ÎMPĂRATE AL
NEAMURILOR!»”
APOCALIPSA
15:2-3**

GRILA DE PROGRAME SPERANȚA TV

1 APRILIE 2016

DUMINICĂ

00:00 – Lecția de viață r (educativă)
 01:00 – Dialog pe scara Richter r (religioasă)
 02:00 – Invincibilii r (divertisment)
 03:00 – Popas de suflet r (divertisment)
 03:30 – Pomul vieții r (religioasă)
 04:00 – Punctul de plecare r (culturală)
 05:00 – Străinul din Galileea r (religioasă)
 06:00 – Sola Scriptura r (religioasă)
 07:00 – Oglindiri r (religioasă)
 08:00 – Invincibilii r (divertisment)
 09:00 – Fii sănătos! (educativă)
 10:00 – Exploratorii (divertisment)
 11:00 – Bunăstare (religioasă)
 12:00 – Al 12-lea ceas (religioasă)
 13:00 – Drumul spre Emaus (religioasă)
 14:00 – Dor de libertate (educativă)
 15:00 – Din toata inima r (educativă)
 15:30 – Dincolo de cuvinte (culturală)
 16:00 – ABC-ul sănătății (educativă)
 16:30 – Gătește cu dragoste (divertisment)
 17:00 – Academica (educativă)
 18:00 – Bunăstare (religioasă)
 19:00 – Convorbiri de seară (educativă)
 20:00 – Matematica cerului (educativă)
 20:30 – Semne și simboluri (culturală)
 21:00 – Tinerețea e o artă (educativă)
 22:00 – Măștile zeilor (religioasă)
 23:00 – Școala Cuvântului (religioasă)
 23:30 – Confluente spirituale r (religioasă)

LUNI

00:00 – Academica r (educativă)
 00:50 – GPS r (religioasă)
 01:00 – Tinerețea e o artă r (educativă)
 02:00 – Măștile zeilor r (religioasă)
 03:00 – Școala Cuvântului r (religioasă)
 03:30 – Dincolo de cuvinte r (culturală)
 04:00 – Academica r (educativă)
 05:00 – Al 12-lea ceas r (religioasă)
 06:00 – Convorbiri de seară r (educativă)
 07:00 – Dincolo de cuvinte (culturală)
 07:30 – ABC-ul sănătății (educativă)
 08:00 – Matinal (informativă)
 10:00 – Tinerețea e o artă r (educativă)
 11:00 – Măștile zeilor r (religioasă)
 12:00 – Trăiește înțelept (educativă)
 13:00 – Bunăstare r (religioasă)
 14:00 – Școala Cuvântului r (religioasă)
 14:30 – Semne și simboluri r (culturală)
 15:00 – Convorbiri de seară r (educativă)
 15:50 – GPS r (religioasă)
 16:00 – Al 12-lea ceas r (religioasă)
 17:00 – Educație pentru viață (educativă)
 18:00 – Dialog (religioasă)
 18:55 – Creștinismul la minut (religioasă)

19:00 – Starea de bine (educativă)
 19:50 – GPS r (religioasă)
 20:00 – În obiectiv (informativă)
 21:00 – Timpul Speranței (religioasă)
 22:00 – Provocările vieții (educativă)
 22:55 – Creștinismul la minut (religioasă)
 23:00 – Școala Cuvântului (religioasă)
 23:30 – Lumea religioasă azi (informativă)

MARȚI

00:00 – Educație pentru viață r (educativă)
 00:50 – GPS r (religioasă)
 01:00 – În obiectiv r (informativă)
 02:00 – Timpul Speranței r (religioasă)
 03:00 – Școala Cuvântului r (religioasă)
 03:30 – Lumea religioasă azi r (informativă)
 04:00 – Academica r (educativă)
 05:00 – Trăiește înțelept r (educativă)
 06:00 – Provocările vieții r (educativă)
 07:00 – Starea de bine r (educativă)
 08:00 – Matinal (informativă)
 10:00 – În obiectiv r (informativă)
 11:00 – Timpul Speranței r (religioasă)
 12:00 – Repere (religioasă)
 13:00 – Dialog r (religioasă)
 14:00 – Școala Cuvântului r (religioasă)
 14:30 – Lumea religioasă azi r (informativă)
 15:00 – Provocările vieții r (educativă)
 15:50 – GPS r (religioasă)
 16:00 – Trăiește înțelept r (educativă)
 17:00 – Educație pentru viață (educativă)
 18:00 – Dialog (religioasă)
 18:55 – Creștinismul la minut (religioasă)
 19:00 – Starea de bine (educativă)
 19:50 – GPS r (religioasă)
 20:00 – În obiectiv (informativă)
 21:00 – Timpul Speranței (religioasă)
 22:00 – Provocările vieții (educativă)
 22:55 – Creștinismul la minut (religioasă)
 23:00 – Școala Cuvântului (religioasă)
 23:30 – Lumea religioasă azi (informativă)

MIERCURI

00:00 – Educație pentru viață r (educativă)
 00:50 – GPS r (religioasă)
 01:00 – În obiectiv r (informativă)
 02:00 – Timpul Speranței r (religioasă)
 03:00 – Școala Cuvântului r (religioasă)
 03:30 – Lumea religioasă azi r (informativă)
 04:00 – Dor de libertate r (educativă)
 05:00 – Repere r (religioasă)
 06:00 – Provocările vieții r (educativă)
 07:00 – Starea de bine r (educativă)
 08:00 – Matinal (informativă)
 10:00 – În obiectiv r (informativă)
 11:00 – Timpul Speranței r (religioasă)

12:00 – E bine să știi (educativă)
 13:00 – Dialog r (religioasă)
 14:00 – Școala Cuvântului r (religioasă)
 14:30 – Lumea religioasă azi r (informativă)
 15:00 – Provocările vieții r (educativă)
 15:50 – GPS r (religioasă)
 16:00 – Repere r (religioasă)
 17:00 – Educație pentru viață (educativă)
 18:00 – Dialog (religioasă)
 18:55 – Creștinismul la minut (religioasă)
 19:00 – Starea de bine (educativă)
 19:50 – GPS r (religioasă)
 20:00 – În obiectiv (informativă)
 21:00 – Timpul Speranței (religioasă)
 22:00 – Provocările vieții (educativă)
 22:55 – Creștinismul la minut (religioasă)
 23:00 – Școala Cuvântului (religioasă)
 23:30 – Lumea religioasă azi (informativă)

JOI

00:00 – Educație pentru viață r (educativă)
 00:50 – GPS r (religioasă)
 01:00 – În obiectiv r (informativă)
 02:00 – Timpul Speranței r (religioasă)
 03:00 – Școala Cuvântului r (religioasă)
 03:30 – Lumea religioasă azi r (informativă)
 04:00 – Fii sănătos! r (educativă)
 05:00 – E bine să știi r (educativă)
 06:00 – Provocările vieții r (educativă)
 07:00 – Starea de bine r (educativă)
 08:00 – Matinal (informativă)
 10:00 – În obiectiv r (informativă)
 11:00 – Timpul Speranței r (religioasă)
 12:00 – Vremea întrebărilor (religioasă)
 13:00 – Dialog r (religioasă)
 14:00 – Școala Cuvântului r (religioasă)
 14:30 – Lumea religioasă azi r (informativă)
 15:00 – Provocările vieții r (educativă)
 15:50 – GPS r (religioasă)
 16:00 – E bine să știi r (educativă)
 17:00 – Educație pentru viață (educativă)
 18:00 – Dialog (religioasă)
 18:55 – Creștinismul la minut (religioasă)
 19:00 – Starea de bine (educativă)
 19:50 – GPS (religioasă)
 20:00 – Ediție specială (religioasă)
 22:00 – Provocările vieții (educativă)
 22:55 – Creștinismul la minut (religioasă)
 23:00 – Școala Cuvântului (religioasă)
 23:30 – Lumea religioasă azi (informativă)

VINERI

00:00 – Educație pentru viață r (educativă)
 00:50 – GPS r (religioasă)
 01:00 – Ediție specială r (religioasă)
 03:00 – Școala Cuvântului r (religioasă)
 03:30 – Lumea religioasă azi r (informativă)

04:00 – Dialog pe scara Richter r (religioasă)
 05:00 – Vremea întrebărilor (religioasă)
 06:00 – Provocările vieții r (educativă)
 07:00 – Starea de bine r (educativă)
 08:00 – Matinal (informativă)
 10:00 – Ediție specială r (religioasă)
 12:00 – Lecția de viață (educativă)
 13:00 – Dialog r (religioasă)
 14:00 – Școala Cuvântului r (religioasă)
 14:30 – Lumea religioasă azi r (informativă)
 15:00 – Provocările vieții r (educativă)
 15:50 – GPS r (religioasă)
 16:00 – Vremea întrebărilor r (religioasă)
 17:00 – Drumul spre Emaus r (religioasă)
 18:00 – Dialog (religioasă)
 18:55 – Lumini din trecut (religioasă)
 19:00 – Pâinea cea de toate zilele (religioasă)
 19:30 – Buletin ANN (informativă)
 20:00 – Biserica în acțiune (religioasă)
 20:55 – Lumini din trecut r (religioasă)
 21:00 – Jurnal de credință (religioasă)
 22:00 – Popas de suflet (divertisment)
 22:30 – Pomul vieții (religioasă)
 23:00 – Destinații (religioasă)

SÂMBĂȚĂ

00:00 – Sola Scriptura r (religioasă)
 01:00 – Jurnal de credință r (religioasă)
 02:00 – Oglindiri r (religioasă)
 03:00 – Popas de suflet r (divertisment)
 03:30 – Pomul vieții r (religioasă)
 04:00 – Predica de Sabat r (religioasă)
 05:00 – Vremea întrebărilor r (religioasă)
 06:00 – Biserica în acțiune r (religioasă)
 07:00 – Dilemele credinței (religioasă)
 07:30 – Pâinea cea de toate zilele (religioasă)
 08:00 – Program muzical (divertisment)
 09:00 – Loma Linda (religioasă)
 10:00 – Jurnal de credință r (religioasă)
 11:00 – Predica de Sabat (religioasă)
 12:00 – Străinul din Galileea (religioasă)
 13:00 – Oglindiri (religioasă)
 14:00 – Sola Scriptura (religioasă)
 14:55 – Lumini din trecut (religioasă)
 15:00 – Din toată inima (educativă)
 15:30 – Confluente spirituale (religioasă)
 16:00 – Destinații r (religioasă)
 17:00 – Biserica în acțiune r (religioasă)
 18:00 – Imagini de viață (religioasă)
 18:55 – Lumini din trecut r (religioasă)
 19:00 – Punctul de plecare (culturală)
 20:00 – Dialog pe Scara Richter (religioasă)
 20:55 – Lumini din trecut r (religioasă)
 21:00 – Invincibili (divertisment)
 22:00 – Popas de suflet (divertisment)
 22:30 – Pomul vieții (religioasă)
 23:00 – Emisiune în limba engleză (religioasă)

DIRECȚIONEAZĂ 2% DIN IMPOZITUL ANUAL PENTRU SUSȚINEREA ENTITĂȚILOR NONPROFIT SAU A UNITĂȚILOR DE CULT ALE BISERICII ADVENTISTE DE ZIUA A ȘAPTEA DIN ROMÂNIA

Conform Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, art. 79, (1), contribuabilii pot direcționa 2% din impozitul anual pentru susținerea entităților nonprofit sau a unităților de cult.

Prin Conferințe, pastori, de la organul fiscal/oficiul poștal sau prin internet (www.anaf.ro -> Persoane fizice -> Contribuții sociale -> Formulare fiscale -> 230), puteți obține formularul 230, care se va completa cu:

- Datele de identificare ale contribuabilului, adresă, cod numeric personal.
- Suma solicitată a fi virată. În cazul în care nu se completează, va fi calculată de organul fiscal.
- Denumire entitate nonprofit, cod fiscal și cod IBAN.

Se trimite prin scrisoare recomandată sau se depune personal la organul fiscal. **Data-limită este 25 mai a.c.**

Nu se mai anexează fișa fiscală.

Nume ONG*	Cod Fiscal	Cod IBAN
Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea	4752219	RO39BRDE445SV23727514450
Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Banat	5776798	RO68RNCB0015049272450001
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Moldova	4277072	RO97RNCB0026012666800001
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Muntenia	4733390	RO98RNCB0074029236240001
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Oltenia	4553216	RO75RZBR0000060000460472
Conferința Transilvania de Nord	4547087	RO75RNCB0106026590810001
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Transilvania de Sud	8364740	RO37RNCB0193015967500001
Agenția Adventistă pentru Dezvoltare, Refacere și Ajutor – ADRA România	14355291	RO73RNCB0074029215400001
Asociația Centrului Media Speranța	29930109	RO03RNCB0479127348600001
Asociația Conștiință și Libertate	26601411	RO15BRDE445SV34622064450
Asociația Sola Scriptura	14297964	RO81BRDE445SV47505254450
Asociația Serviciul Umanitar pentru Penitenciare	5108446	RO87BRDE445SV91736164450
Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie	12525349	RO92BRDE445SV59218754450
Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie – filiala Moldova	18522724	RO42RNCB0026040384680001
Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie – filiala Oltenia	17643477	RO72RZBR0000060006579189
Filiala Muntenia a ASEF	15890683	RO36RNCB0074029223900001
Asociația „Exploratori pentru viitor”	14027189	RO59BRDE445SV51224674450
Asociația „Exploratori pentru viitor” – filiala Baia Mare	18671564	RO92RNCB0182060518680001
Școala Postliceală Sanitară „Doctor Luca” Brăila	17871521	RO38RNCB0048053483280001
Școala Postliceală Sanitară „Doctor Luca” Cernica	35572277	RO52RNCB0091149279320001
Asociația Biblică „Casa Bibliei”	27075455	RO96RNCB0073034770940001
Școala Primară „Dr. Luca” – Brăila	35100908	RO88BRDE090SV47210800900
Asociația Liceul Teoretic „Mihai Ionescu”	12483090	RO21RNCB0084010768640001
Asociația Școala „Wilhelm Moldovan” – Constanța	26392757	RO11RNCB0114114260030001
Asociația Școala „Dumitru Florea” – Ploiești	30240129	RO98RNCB0205127867400001
Fundația OMEGA	9914800	RO41BTRL02701205M59030XX
Fundația umanitară „Dr. Luca”, Bacău (Centrul de Sănătate Podiș)	14078913	RO15RNCB0026030893770001
AMiCUS Iași	14032304	RO57BRDE240SV39131532400
AMiCUS Cluj-Napoca	24775110	RO69BTRL01301205N60457XX
AMiCUS Craiova	22569300	RO97RZBR0000060017664578
AMiCUS Timișoara	18620862	RO83RNCB0255040347750001

* O persoană poate susține o singură entitate.

CASA DE ODIHNĂ EFORIE SUD 2016

Casa de odihnă a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, situată în stațiunea Eforie Sud, str. Mihai Viteazu nr. 49-51, pune la dispoziția celor interesați sejururi de 5 zile, cazare cu demipensiune (regim ovo-lacto-vegetarian sau vegan), într-un imobil nou și modern, compus din 20 de camere cu câte două paturi fiecare, cu baie proprie.

INFORMAȚII ȘI PROGRAMĂRI:

Casa de Pensii a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea – **Adresă:** str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, 077190, Voluntari, jud. Ilfov.

Telefon: 021/269.03.38; 0744/388 030; 0740/104 001. **E-mail:** casapensii@adventist.ro.

Plata se face în contul Casei de Pensii, nr. RO70BRDE445SV23727864450 – BRD Sucursala Jolie Ville, cu mențiunea „plata sejur Eforie Sud + nume” sau la casieria Casei de Pensii (sediul Uniunii de Conferințe).

PERIOADE SEJUR

12 – 17 iunie	3 – 8 iulie	24 – 29 iulie	14 – 19 august	4 – 9 septembrie
19 – 24 iunie	10 – 15 iulie	31 iulie – 5 august	21 – 26 august	11 – 16 septembrie
26 iunie – 1 iulie	17 – 22 iulie	7 – 12 august	28 august – 2 septembrie	

PREȚURI CAZARE CU DEMIPENSIUNE (MIC DEJUN + CÎNĂ)/ZI/PERSOANĂ

Adulți și copii peste 14 ani	Copii între 4 și 14 ani Cu saltea și lenjerie	Copii între 4 și 14 ani Fără saltea	Copii între 0 și 4 ani gratuit
mai 70 lei	mai 35 lei	mai 25 lei	
iunie 75 lei	iunie 40 lei	iunie 28 lei	
iulie/august 90 lei	iulie/august 45 lei	iulie/august 30 lei	
septembrie 75 lei	septembrie 40 lei	septembrie 28 lei	

DE REȚINUT

- ✓ Sejurul începe duminică, după ora 14, și se încheie vineri, până în ora 10.
- ✓ Rezervarea este valabilă cel mult 2 săptămâni. În cazul neachitării sejurului, exclusiv în contul bancar specificat mai sus, cu cel puțin o lună înainte de începerea lui, rezervarea se anulează.
- ✓ Bani depuși în contul CPA nu se returnează decât în cazuri excepționale și cu aprobarea Consiliului Casei de Pensii.
- ✓ Se pot face rezervări și în extrasezon, cu negocierea costurilor și a condițiilor de cazare.

CASA DE ODIHNĂ SOVATA-BĂI 2016

Casa de odihnă a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, situată în stațiunea Sovata-Băi, str. Trandafirilor nr. 64, jud. Mureș, pune la dispoziția celor interesați sejururi de 10 zile, cazare+3 mese, într-un imobil compus din 11 camere dotate cu baie proprie.

INFORMAȚII ȘI PROGRAMĂRI:

Casa de Pensii a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea – **Adresă:** str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, 077190, Voluntari, jud. Ilfov.

Telefon: 021/269.03.38; 0744/388 030; 0740/104 001. **E-mail:** casapensii@adventist.ro.

Plata se face în contul Casei de Pensii nr. RO70BRDE445SV23727864450 – BRD, Sucursala Jolie Ville, cu mențiunea „plata sejur Sovata + nume” sau la casieria Casei de Pensii (sediul Uniunii de Conferințe).

PERIOADE SEJUR

29 mai – 8 iunie	26 iunie – 6 iulie	24 iulie – 3 august	21 – 31 august
12 – 22 iunie	10 – 20 iulie	7 – 17 august	4 – 14 septembrie

PREȚURI CAZARE + 3 MESE/ZI/PERSOANĂ

Adulți/copii peste 14 ani	Copii între 4 și 14 ani	Copii între 0 și 4 ani
mai 85 lei	mai 40 lei	gratuit
iunie 90 lei	iunie 45 lei	
iulie 100 lei	iulie 50 lei	
august 100 lei	august 50 lei	
septembrie 90 lei	septembrie 45 lei	

DE REȚINUT

- ✓ Sejurul începe duminică, ora 14, și se încheie miercuri, ora 10.
- ✓ Rezervarea este valabilă cel mult 2 săptămâni. În cazul neachitării sejurului, exclusiv în contul bancar specificat mai sus, cu cel puțin o lună înainte de începerea lui, rezervarea se anulează.
- ✓ Bani depuși în contul CPA nu se returnează decât în cazuri speciale și cu aprobarea Consiliului Casei de Pensii.
- ✓ Se pot face rezervări și în extrasezon, individual sau grupuri, cu negocierea costurilor și a condițiilor de cazare.

RELATIA DINTRE EVANGHELIE ȘI LITERATURA APOCALIPTICĂ (I)

Numai o apreciere corectă a Evangheliei în raport cu studiul literaturii apocaliptice poate genera o pregătire veritabilă în așteptarea adventului. În timp ce în viața credinciosului o astfel de apreciere sporește considerabil calitatea spiritualității, în comunitatea credincioșilor, impactul aprecierii corecte se exprimă cel mai pregnant printr-un discurs misiologic necontaminat cu accente extremiste. Asemenea accente se reflectă cel mai adesea fie în abordări care favorizează un mesaj diluat, exclusiv evanghelic, fie în orientări care parcă avantajează discursul profetic și au, implicit, tendințe catastrofist-apocaliptice.¹ Analiza care urmează are ca obiectiv compararea Evangheliei cu profeția, cu scopul de a stabili relația corectă dintre acestea, precum și rolul lor în viața credinciosului în pregătirea pentru advent. Sinteza elementelor discutate este prezentată succint în tabelul de mai jos.

Evangelia salvează; profeția orientează

Prin definiție, conceptul de „evangelie” face referire la „puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede” (Romani 1:16). În cuvinte similare, îngerul îi dezvăluia lui Iosif că însuși numele pruncului descoperă natura misiunii Sale: „(...) Și-i vei pune numele *Isus*, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale” (Matei 1:21). În timp ce Evangelia reprezintă o descoperire a Tatălui cu privire la salvarea rasei umane din păcat prin „Preaiubitul Lui” (Efeseni 1:4-14), profețiile apocaliptice sunt calibrate de Dumnezeu „ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând” (Apocalipsa 1:1). Această caracteristică a literaturii apocaliptice a constituit substratul primului discurs profetic în cartea profetului Daniel. În capitolul 2 al acestei cărți, intriga narațiunii gravitează în jurul împăratului babilonian Nebucadnețar, care suferă o „amnezie” apocaliptică: „Mi-a scăpat din minte lucrul acela [visul]” (v. 5). În timp ce elita Babiloniei rămâne neputincioasă în a recupera visul și interpretarea, acestea le sunt descoperite

„robilor” lui Dumnezeu (v. 17-23). Mai mult decât atât, profetul corelează preocupările împăratului cu privire la evenimentele viitoare cu răspunsul primit prin intermediul visului din partea cerului: „În patul tău, împărate, ți-au venit în minte gânduri cu privire la cele ce vor fi după aceste vremuri; și Cel ce descoperă tainele ți-a făcut cunoscut ce se va întâmpla” (v. 29). Discursul narativ se încheie cu prezentarea visului și oferirea interpretării al căror conținut abordau realități prezente și viitoare (v. 31-45). Același tipar cu privire la prezentarea evenimentelor viitoare se reflectă în precizarea anticipatorie consemnată în introducerea cărții Apocalipsa lui Ioan: „Scrie dar lucrurile pe care le-ai văzut: lucrurile care sunt și cele care au să fie după ele” (1:19). Așadar, putem concluziona acest prim demers comparativ că, în timp ce Evangelia are ca obiectiv salvarea omului, profeția își propune orientarea lui în timp și spațiu. Prima reprezintă colacul de salvare oferit nemeritat rasei umane, cea din urmă reprezintă busola care indică în mod constant scopul ultim al lui Dumnezeu în istorie, și anume adventul.

Evangelia este realizată; profeția este în desfășurare

O comparație între evenimentele pe care le înglobează Evangelia și profeție evidențiază faptul că, în timp ce Evangelia include evenimente realizate în timp, evenimentele profetice sunt în continuă desfășurare. Potrivit lui Pavel, învățătura despre mântuire se ancorează în fapte istorice finalizate (fapte obiective):² „V-am învățat înainte de toate așa cum am primit și eu, că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi, că a fost îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi, și că S-a arătat lui Chifa, apoi celor doisprezece” (1 Corinteni 15:3-5). Accentul asupra realizării și finalizării mântuirii se regăsește atât în ultimul discurs față de ucenici, cât și în ultimele cuvinte ale Salvatorului întrupat. În timp ce, înainte de a părăsi locul Cinei pascale, Isus S-a adresat în rugăciune Tatălui, zicând: „Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac” (Ioan 17:4),

Categorii	Evangelia	Profeția apocaliptică
Scop	Salvarea omului din păcat (colac de salvare)	Orientarea omului în timp și spațiu (busolă)
Conținut	Evenimente realizate	Evenimente în desfășurare
Focalizare	Îl are în centru pe Isus ca Fiu al lui Dumnezeu și Fiu al omului	Îi are în centru pe fiii oamenilor (interacțiunea dintre „fiii luminii” și „fiii întinerului”)

în agonia de pe cruce, El a proclamat: „S-a isprăvit!”, după care „Și-a plecat capul și Și-a dat duhul” (Ioan 19:30). Implicația teologică majoră a acestor afirmații biblice este că, întrucât actele salvifice (mântuitoare) sunt realizate și finalizate în Isus Hristos, individul care, prin credință, își însușește aceste evenimente beneficiază de o mântuire realizată și perfectată exclusiv de Isus Hristos la cruce.

Prin contrast, studiul literaturii apocaliptice reprezintă o analiză a evenimentelor care sunt în continuă devenire și prefacere. Din nefericire, nu întotdeauna credinciosul poate descifra cu acuratețe fiecare eveniment al istoriei prin care Dumnezeu S-a făcut cunoscut „în cursul anilor” (Habacuc 3:2). Acest lucru devine și mai evident cu cât, adesea, reprezentarea istoriei încă în derulare este reconstituită din tablouri profetice greu de înțeles, mai întâi la nivel exegetic.³ În consecință, fundamentarea unor scenarii având ca punct de plecare astfel de tablouri profetice poate ușor degenera în speculații apocaliptice ieftine. În locul grabei de a interpreta evenimentele în desfășurare, așteptătorii sunt chemați să manifeste răbdare, pentru a permite ca evenimentele însele să le comunice mesajul odată cu împlinirea lor. În acest sens, sfaturile următoare nu ar trebui neglijate: „Mânia Domnului nu se va potoli până nu Se va împlini și va înfăptui planurile inimii Lui. Veți înțelege în totul lucrul acesta în cursul vremurilor” (Ieremia 23:20; 30:24).⁴

Evanghelia Îl are în centru pe Isus; profetia se focalizează asupra rasei umane

Ca un corolar al discuției din secțiunea precedentă, putem afirma că actele salvifice gravitează în jurul lui Isus Hristos în dubla ipostază de Fiu al lui Dumnezeu și de Fiu al omului.⁵ Prin contrast, literatura apocaliptică se focalizează asupra istoriei rasei umane din perspectiva unui conflict cosmic. În acest sens, cărțile Daniel și Apocalipsa privesc desfășurarea istoriei secvențial⁶, iar evenimentele sunt prezentate selectiv, oferindu-se prioritate acelor fapte care au avut un impact semnificativ în modelarea civilizației omenirii. Cu alte cuvinte, în atenția revelației se află atât reprezentarea entităților care au apărut și dispărut de pe scena istoriei, cât și evenimentele generate de acestea dintr-o perspectivă dualistă, ca promotori ai binelui sau ai răului pe acest pământ.

În cartea Daniel, antagonismul dintre cele două forțe se exprimă printr-un conflict în supraistorie (sfera cerească) și în istorie (sfera omului), între aceste două realități existând o interacțiune continuă.⁷ În secțiunea narativă, dualismul esca-

tologic este anticipat de prezența a două grupuri aflate în conflict (înțelepții Babilonului/tinerii evrei; cf. Daniel 1–6) ca exponenți a două spații geografice în opoziție (Babilon–Șinear/Ierusalim–Iuda). De asemenea, raportul dintre statuturile sociale ale celor două grupuri contrastează considerabil: în timp ce înțelepții reprezintă elita Babiloniei, tinerii iudei sunt portretizați ca o minoritate cu un statut inferior, „prinșii de război” (2:25; 5:13; 6:13). În discursurile profetice, antagonismul este conturat prin prezența unei puteri politico-religioase, sub denumirea de „cornul cel mic”, și „sfinții Celui Preaînalt” (7:18,22,27), iar în sfera cerească, conflictul îi implică pe Satana și îngerii răi de o parte și pe Isus și îngerii buni de cealaltă parte.⁸ ■

PROFETII APOCALIPTICE DANIEL OLARIU

**ÎN LOCUL GRABEI
DE A INTERPRETA
EVENIMENTELE
ÎN DESFĂȘURARE,
AȘTEPTĂTORII
SUNT CHEMAȚI SĂ
MANIFESTE RĂBDARE,
PENTRU A PERMITE CA
EVENIMENTELE ÎNSELE
SĂ LE COMUNICE
MESAJUL ODATĂ CU
ÎMPLINIREA LOR.**

¹ Aceste două tendințe polarizante în adventism constituie obiectul monografiei semnate de G. R. Knight, *The Apocalyptic Vision and the Neutering of Adventism* (Hagerstown, MD: Review and Herald, 2008). În limba română, cartea este cunoscută publicului cu titlul *Perspectiva apocaliptică și sterilizarea adventismului* (Râmnicu Vâlcea, Advent, 2009).

² Realizarea și finalizarea evenimentelor menționate în versetul citat (e.g. „a murit”, „a fost îngropat”, „a înviat”, „S-a arătat”) este subliniată de folosirea timpului verbal *aorist*, care din punct de vedere sintactic este folosit pentru acele evenimente încheiate în timp. Vezi J. Swetnam, *An Introduction to the Study of New Testament Greek: Part I–Morphology; Volume I: Lessons*, (Roma: Editrice Pontificio Istituto Biblico, 1998), pp. 110–112.

³ Pentru unele exemple, vezi nota 6 din articolul „Provocări escatologice” ale numărului precedent. Cf. *Curierul Adventist* 2016 (nr. 2, feb.), pp. 8–9.

⁴ De asemenea, nu întotdeauna martorii pot descifra cu ușurință semnificațiile evenimentelor profetice care se consumă sub ochii lor. Spre exemplu, gestul umilinței exprimat prin spălarea picioarelor ucenicilor în camera de sus și care-L reprezenta pe Isus în postura de Rob/Slujitor, a stârnit o reacție vehementă din partea lui Petru, reacție care trăda lipsa lui de înțelegere a evenimentului. Felul cum Isus evaluează capacitatea de pătrundere a lui Petru ca martor sugerează că semnificația unor evenimente pot fi corect apreciate doar după consumarea acestora, și nu simultan cu desfășurarea lor: „Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea” (Ioan 13:7).

⁵ În timp ce Isus favoriza utilizarea expresiei „Fiul omului” cu referire la Sine (Matei 16:27; 26:64; Marcu 9:31), primii scriitori creștini preferau terminologia de „Fiul lui Dumnezeu” în dreptul lui Isus (Marcu 15:39; Luca 3:23,38; Matei 16:16; Ioan 20:31). În general, autorii Noului Testament subliniază simultan dubla natură a lui Isus (vezi, de exemplu, Evrei 1:1–2:18).

⁶ Este cunoscut faptul că, în cartea Apocalipsa, istoria omenirii este prezentată în șapte secvențe, începând din secolul întâi (sau timpul istoric al autorului) și culminând cu revenirea lui Isus. Cf. „Issues in Revelation: DARCOM Report” în *Symposium on Revelation–Book I*, (Frank B. Holbrook, ed.; Daniel and Revelation Committee Series 6; Silver Spring, MD: Biblical Research Institute, 1992), 175. Așa cum se va argumenta într-un studiu viitor, cartea profetului Daniel segmentează istoria rasei umane în patru perioade.

⁷ A. J. Ferch, „Authorship, Theology, and Purpose of Daniel”, în *Symposium on Daniel* (ed. Frank B. Holbrook; Daniel and Revelation Committee Series 2; Washington, D.C.: Biblical Research Institute, 1986), pp. 67–68.

⁸ Pentru identificarea „cornului cel mic” dintr-o perspectivă istorică, vezi W. H. Shea, „Unity of Daniel” în *Symposium on Daniel* (ed. Frank B. Holbrook; Daniel and Revelation Committee Series 2; Washington, D.C.: Biblical Research Institute, 1986), pp. 179–182.

Daniel Olariu este pastor și predă limba ebraică și cursuri de Vechiul Testament la ITA, Cernica.

SĂPTĂMÂNA LIBERTĂȚII RELIGIOASE: PROVOCĂRI ȘI ÎMPLINIRI

Interviu cu Uniunea și Conferințele

**UNIUNEA
ROMÂNĂ
DRAGOȘ
MUȘAT**

**TRĂIREA UNEI
VIEȚI AUTENTICE
DE URMAȘ A LUI
HRISTOS VA ADUCE
BENEFICII PERSONALE
ȘI VEȘNICE, DAR
ȘI BENEFICII
RELAȚIONALE ȘI
SOCIALE.**

Curierul Adventist: *De ce este importantă organizarea Săptămânii Libertății Religioase de către fiecare biserică adventistă?*

Dragoș Mușat: În primul rând, organizarea acestui eveniment în fiecare biserică adventistă aduce beneficii multiple pentru viața spirituală a membrilor. Din materialele prezentate de către colegii pastori cu diferite responsabilități în biserică, vom afla lucruri interesante despre mântuire, credință și trăirea practică de zi cu zi. Ca să ofer doar câteva exemple, putem redescoperi și ne putem întări convingerea că am fost creați liberi de Dumnezeu și acest lucru nu trebuie schimbat chiar dacă vom fi nevoiți uneori să plătim un preț. Apoi vom înțelege că în lume vom avea necazuri, așa cum spune Mântuitorul, deci suntem în alertă în ce privește acest domeniu și ne pregătim pentru a face față

provocărilor. Și, în al treilea rând, privim în istorie la Cel ce a biruit și Îl luăm ca aliat, astfel avem asigurată protecția.

Apoi, Săptămâna Libertății Religioase este o ocazie de slujire a unor categorii de oameni care au de-a face cu libertatea religioasă și punerea ei în practică, cum ar fi Președinția, Legislativul și Executivul, cât și transpunerea în practică și implementarea normelor la nivel local (autoritatea locală, poliție, directorii de instituții).

Prin invitarea lor la o zi specială în care ne dovedim preocuparea pentru binele cetății, ne oferim sprijinul și ne rugăm pentru ei, dărâmând anumite bariere create artificial. Și mai cred ceva: că și acești oameni au nevoie de slujire și de Dumnezeu, deci putem să transformăm acea ocazie într-una de vestire a Cuvântului.

C.A.: *Oferiți cele mai bune sugestii de activități pentru o Săptămână a Libertății Religioase de succes.*

D.M.: În primul rând, cred că cea mai bună sugestie este rugăciunea. Apoi, liderul local nu se reprezintă pe sine, nici măcar grupa locală, deși

în realitate așa este perceput. Ca lideri ai departamentelor de libertate religioasă, noi suntem ambasadorii cerului, iar acest mandat este primit din mâna lui Dumnezeu.

Deci trebuie să avem curaj pentru că am primit un mandat de sus. Biserica trebuie pregătită în sensul acceptării celor ce vin, folosirea unui limbaj adecvat, iar serviciul public de închinare să-l aibă în obiectiv pe Dumnezeu. Poate că și ceea ce le vom oferi invitaților, fie că este vorba de o carte, o masă sau altceva, trebuie să ne reprezinte pe noi și stilul nostru de viață.

În legătură cu programul, acesta poate fi o masă rotundă pe anumite teme sau un serviciu religios interactiv, urmat de o masă de părtășie. Trebuie să fim atenți atât la formularea invitației, cât și la ce se întâmplă după eveniment. Eventualele mulțumiri și păstrarea unei relații vor crea o imagine bună și o perspectivă nouă pentru biserică.

C.A.: *Care sunt cel mai des întâlnite probleme în zona unde ați slujit până acum?*

D.M.: În zona unde am lucrat, problemele erau de natură diferită și uneori ne întrebam cât de mult putem face, deoarece descopeream oportunități, dar nu ne puteam implica în toate, din cauza resurselor financiare și umane limitate. Spre exemplu, nu puteam merge la investirea tuturor președinților de la nivelul consiliilor județene, care se desfășurau simultan, pentru a-i susține și a-i încredința în mâna lui Dumnezeu. Apoi mai erau și domnii primari care și-ar fi dorit același lucru, dar timpul și resursele erau limitate, iar uneori nu puteam fi prezenți din cauze subiective. Am întâlnit și aspecte negative legate de locul de înhumare și slujbă din acel loc, aspecte legate de susținerea examenelor la nivel preuniversitar și universitar. La nivel național, provocările sunt altele și mult mai complexe, dar le întâlnim în aceeași zonă a intoleranței sau a discriminării.

C.A.: *Cum pot ajuta credincioșii la îmbunătățirea generală a climatului de libertate religioasă din propria localitate sau zonă?*

D.M.: Cred că trăirea unei vieți autentice de urmaș a lui Hristos aduce beneficii personale și veșnice, dar și beneficii relaționale și sociale. Dacă biserica locală, membrii ei, ar dovedi în practica de toate zilele că Hristos este viu și prezent prin urmașii Lui, dacă am fi mâinile Domnului, picioarele Lui, ochii și gura Lui, exprimându-mă metaforic, atunci am putea schimba ceva. Cred că nimeni nu-și dorește o imagine de dragul imaginii, ci o expunere autentică în exterior a principiilor după care trăim. Atunci nu vor mai fi comentarii răutăcioase stârnite de gelozie și alimentate de Diavolul. În ceea ce ne privește, nimeni să nu găsească o pricină de poticnire în comportamentul nostru și toate acțiunile noastre să fie generate de o conștiință liberă și curată.

Astfel, întreaga existență și toate deciziile pe care le luăm trebuie să aibă la bază credința. Nu trebuie să fim agresivi, ci prietenoși, construind poduri, nu prăpăstii, între noi și ceilalți. Pe de altă parte, conceptul că suntem singurii creștini, concept pe care l-a avut și Ilie, poate strica și deteriora relațiile cu ceilalți. Dumnezeu mai are încă bărbăți în lumea din jurul nostru, și noi trebuie să-i atragem prin deschiderea noastră. Și, nu în ulti-

mul rând, avem nevoie de păstrarea unei relații pe termen lung, nu doar până obținem o aprobare, o hârtie, o decizie favorabilă. Omul cu care relaționăm este așezat prin îngăduința lui Dumnezeu într-o funcție și o îndeplinește pentru o vreme, dar și el are nevoie de cunoașterea adevărului și de oameni pe al căror cuvânt se poate baza, iar noi trebuie să fim astfel de oameni.

Cât privește implicarea, trebuie să dovedim respect față de anumite decizii, să nu ne lăsăm atrași în discuții interminabile, legate de personalitatea celor care ne conduc și iau decizii. Iar respectul și supunerea trebuie acordate atâta timp cât nu contravin Legii lui Dumnezeu.

C.A.: *Un gând pentru cititorii Curierului Adventist.*

D.M.: Dumnezeu ne-a creat liberi, de aceea bucurați-vă de libertate. Trăiți frumos, fără certuri, cu onoare și respect la adresa mai-marilor așezați de Dumnezeu în fruntea obștilor! Iubiți pe Dumnezeu, fiți ambasadorii Lui și faceți-vă prieteni în locul în care trăiți, urmărind binele cetății! ■

Dragoș Mușat este președintele Asociației Conștiință și Libertate, directorul Departamentului de Libertate Religioasă, Uniunea Română.

Curierul Adventist: *De ce este importantă organizarea Săptămânii Libertății Religioase de către fiecare biserică adventistă?*

Pavel Memete: Timpul în care trăim este, în general, de acalmie. Este bine să fim cunoscuți, în fiecare zonă unde este o biserică adventistă, ca promotori ai libertății religioase. Este bine să fie clar prezentată concepția noastră în acest domeniu. Pot veni și alte vremuri, când lucrurile să se schimbe radical. Unii dintre noi am trăit acele timpuri și știm ce înseamnă ca libertatea religioasă să-ți fie mutilată. Conceptul libertății religioase și de conștiință este parte din crezul nostru pe care să-l facem cunoscut, cu respect, demnitate și fără nicio reținere. Biserica Adventistă trebuie să fie cunoscută ca promotoare a dialogului interconfesional. În cadrul bisericii, trebuie să avem o mai bună înțelegere privind modalitățile de relaționare a credincioșilor noștri cu persoane care împărtășesc credințe diferite.

C.A.: *Oferiți cele mai bune sugestii de activități pentru o Săptămână a Libertății Religioase de succes.*

P.M.: Aș vedea, în primul Sabat al Săptămânii Libertății Religioase, un program pentru biseri-

ca locală. Tema care se prezintă să vizeze biserica. Credincioșii bisericii noastre au nevoie să înțeleagă corect conceptul de libertate de conștiință și libertate religioasă. Am vrea să ni se respecte drepturile, dar unii dintre credincioșii noștri sunt intransigenți cu cei care au alte convingeri religioase. Nu consider că este o situație alarmantă, dar avem de îmbunătățit în privința aceasta. În acest Sabat, biserica locală ar trebui să știe ce acțiuni se întreprind în cursul săptămânii pentru a le susține. De asemenea, ar trebui să știe ce se întâmplă în Sabatul următor și să se pregătească pentru un program reușit. În ultimul Sabat aș sugera o ocazie a porților deschise, în care să fie invitate persoane publice din localitate, să fie prezentată o temă care să-i aibă în vedere pe invitați, să cunoască mai bine modul în care ne manifestăm, să aibă posibilitatea să-și exprime un punct de vedere în legătură cu subiectul lansat. În cursul săptămânii, ar putea avea loc diferite activități, cum ar fi o masă rotundă: cu persoane din mass-media locală

**CONFERINȚA
BANAT
PAVEL
MEMETE**

**LIBERTATEA
RELIGIOASĂ ȘI
DE CONȘTIINȚĂ
ESTE DARUL LUI
DUMNEZEU, CARE SE
POATE PIERDE MULT
MAI REPEDE DECÂT
S-A CÂȘTIGAT. LUPTAȚI
PENTRU EA, AȘA CUM
LUPTAȚI PENTRU ALTE
PRINCIPII ESENȚIALE
DE VIAȚĂ!**

(acolo unde este cazul), cu persoane din domeniul educației, din domeniul juridic, cu personal clerical, cu persoane care au avut de suferit din cauza restrângerii libertății religioase. În centrele studențești, într-una din zile ar putea avea loc o conferință pe tema importanței libertății religioase, cu 1-3 persoane calificate, care să prezinte un subiect, după care să urmeze o sesiune de întrebări și răspunsuri. În altă zi, poate fi împărțită o carte în domeniul persoanelor influente din localitate. Poate avea loc un concert, la care să participe invitați cu influență în localitatea respectivă.

C.A.: Care sunt cel mai des întâlnite probleme în zona dumneavoastră?

P.M.: În zona Conferinței Banat există destul de multă înțelegere, acceptare, toleranță între oameni, așa stând lucrurile, problemele sunt mai rare. Am avut ceva probleme cu înmormântarea credincioșilor bisericii noastre în cimitirele din unele localități. Am dori ca olimpiadele să nu fie programate în Sabat, nu dorim să fie discriminați copiii noștri, chiar dacă participarea la olimpiade este facultativă, toți copiii ar trebui să aibă aceleași șanse.

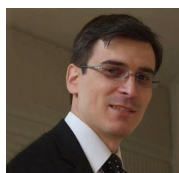
C.A.: Cum pot ajuta credincioșii la îmbunătățirea generală a climatului de libertate religioasă din propria localitate sau zonă?

P.M.: Trăind credința adventă, după Modelul Isus, în propria familie, la locul de muncă și în propria localitate, le oferim semenilor un mod de viață care poate fi molipsitor. Isus a manifestat respect față de orice om, nu a marginalizat, a fost în permanență dispus să asculte și să Se aplece asupra nevoilor oamenilor. Mântuitorul îi iubea pe oameni. Manifestând același spirit, poți ajuta la schimbarea lumii în care trăiești.

C.A.: Un gând pentru cititorii *Curierului Adventist*.

Fiți proactivi! Fiți oamenii dialogului constructiv. Nu considerați că un drept odată câștigat este câștigat pentru totdeauna. Libertatea religioasă și de conștiință este darul lui Dumnezeu, care se poate pierde mult mai repede decât s-a câștigat. Luptați pentru ea, așa cum luptați pentru alte principii esențiale de viață! ■

Pavel Memete este directorul Departamentului de Libertate Religioasă, Conferința Banat.

**CONFERINȚA
MOLDOVA
SERGIU
MACOVEI**

**DUMNEZEU DOREȘTE
SĂ FIE TOT MAI
MULȚI CEI CARE,
DESCOPERINDU-L
PE ISUS HRISTOS, SĂ
REPREZINTE CORECT
MISIUNEA BISERICII,
ACȚIONÂND UNITAR,
PROACTIV ȘI FERM ÎN
PROBLEMELE SOCIALE
ALE COMUNITĂȚII DIN
CARE FAC PARTE.**

Curierul Adventist: De ce este importantă organizarea Săptămânii Libertății Religioase de către fiecare biserică adventistă?

Sergiu Daniel Macovei: Trebuie să înțelegem că Săptămâna Libertății Religioase este o ocazie pentru Biserica Adventistă de a da mărturie despre minunile lui Dumnezeu asupra lumii noastre în acest domeniu atât de sensibil. În același timp, este o oportunitate extraordinară de a-I mulțumi lui Dumnezeu și de a ne arăta bucuria pentru libertatea de care ne bucurăm astăzi. A ne lipsi de un asemenea eveniment ne-ar face mai săraci din punct de vedere spiritual. Am convingerea că această ocazie de sărbătoare ne clădește spiritual și ne poate pregăti din punct de vedere al relației noastre cu Dumnezeu pentru veșnicie. Poate cel mai important aspect al Săptămânii Libertății Religioase este capacitatea de a transmite comunității locale din care facem parte că știm cine suntem și știm încotro ne îndreptăm. Iar cei care ne sunt alături, vecini chiar, au de câștigat... mântuirea.

C.A.: Oferiți cele mai bune sugestii de activități pentru o Săptămână a Libertății Religioase de succes.

S.D.M.: Pentru o Săptămână a Libertății Religioase de succes trebuie să ne gândim că succesul este al lui Dumnezeu. Pornind cu această mentalitate, putem face planuri prin credință pentru a promova libertatea în toate formele ei: de exprimare, de mișcare, de gândire, de conștiință...

Întâlnirile periodice organizate la inițiativa responsabilului cu libertatea religioasă din fiecare biserică locală, cu susținerea întregii biserici, reprezintă punctul forte care poate întări viața de credință și drepturile membrilor ei. Lucrurile concrete care rezultă ca urmare a comitetelor în care libertatea religioasă este o prioritate se dovedesc de fiecare dată eficiente atunci când avem de apărut libertatea de conștiință, de gândire sau de exprimare. Primul și cel mai important pas este acela de a planifica pe baza principiilor bisericii acțiuni concrete de promovare și susținere a libertății, cu atât mai mult când este atacată.

Când stai în fața lui Dumnezeu, alături de frați și surori, pentru a analiza dificultățile și binecuvântările prin care trece biserica, este foarte ușor să depistezi acele tipuri de activități care, în mod cert, vor avea succes. Nu există rețetă. Însă rugăciunea, realizarea de parteneriate și proiecte comune cu autoritățile sau ONG-urile active, socializarea, implicarea în problemele sociale pot

da un start bun spre succes. Ziua Porților Deschise, o masă de părtășie în localitate sau în cartier, realizarea unor întâlniri cu celelalte confesiuni religioase, realizarea de studii sau sondaje în parteneriate cu instituții precum cele de educație, sănătate sau de cultură, concerte în afara bisericii, invitarea sau vizitarea unor autorități sau instituții publice pentru promovarea libertății religioase, crearea în zonă a unei identități clare și pregnante prin servicii de hrană gratuită sau adăpost în situații de criză, precum violența în familie, sunt exemple de bune practici. Chiar și simple acțiuni de curățenie, precum amenajarea unei zone simple, realizarea unor indicatoare clare, făcute profesional, în zona bisericii pot da o notă benefică și pot avea succes în crearea relațiilor libere de prejudecăți și stereotipuri. Cele mai de succes acțiuni de libertate religioasă cred că sunt cele care au o viziune echilibrată, atât către interiorul, cât și către exteriorul bisericii.

C.A.: *Care sunt cele mai frecvente probleme în zona dumneavoastră?*

S.D.M.: Una din cele mai întâlnite situații în domeniul libertății religioase este incongruența declarațiilor și documentelor oficiale cu practica relațiilor în comunitățile mici sau mai îndepărtate de centre urbane. O a doua problemă este legată de dificultatea implementării unor reglementări naționale și internaționale în instituțiile autonome, precum universitățile. Nu în ultimul rând, este dificilă gestionarea situațiilor în cazurile în care, în comunitatea locală, nu este bine clarificată situația locurilor de înhumare. În general, am stabilit o procedură și, pe baza unui formular, am primit destul de des semnale referitoare la cazuri precum cele enumerate mai sus. Aceste situații ne dorim să fie tot mai rare, dar, din păcate, ele încă există.

C.A.: *Cum pot ajuta credincioșii la îmbunătățirea generală a climatului de libertate religioasă din propria localitate sau zonă?*

S.D.M.: A avea libertate religioasă înseamnă a avea demnitate. Putem construi relații frumoase, benefice pentru localitatea sau zona în care suntem, pur și simplu având demnitate. Atunci când ești demn de Numele lui Hristos și îți cunoști valoarea de fiu sau fiică a lui Dumnezeu, este imposibil să nu fii parte a unei familii care zidește în comunitate relații libere, armonioase și unitare. Putem face aceasta gândind și acționând proactiv, făcând planuri pentru veșnicie.

Atunci când mântuirea celorlalți este o prioritate, libertatea religioasă înseamnă misiune, înseamnă a respecta drepturile celorlalți și a-mi

îndeplini responsabilitățile cu cinste în fața lui Hristos.

Este bine ca, în comitetele bisericilor, periodic, să se revizuiască un plan de măsuri pentru a promova libertatea religioasă, care să aibă în vedere toate aspectele sensibile pe care biserica le întâlnește în raporturile cu toți membrii comunității locale, apoi, împreună cu pastorul, să creeze un plan eficient și consecvent pentru rezolvarea lor. Libertatea se construiește greu. În plan individual, fiecare trebuie să contribuim la aceasta, iar biserica este cea care, unitar, trebuie să o proclame și să o apere prin programe făcute atât pe termen scurt, cât și pe termen lung. Acest lucru este realizabil pornind de la inițiativa locală ori de câte ori este posibil.

Studentii ar trebui să știe că, odată cu pragul maturității, odată cu înscrierea la o facultate, trebuie să creeze relații și să se implice în asociații care le pot susține interesele, precum AMiCUS sau Asociația Conștiință și Libertate. Ei vor afla că trebuie făcute demersuri din timp, atât în universitate, cât și în consiliul studenților pentru a susține examene în alte zile decât cele de Sabat. Relațiile deschise, frumoase și corecte, stabilite din timp pe principii morale, îi vor ajuta pe studenți să finalizeze nu doar cu brio o facultate, ci chiar să primească recunoaștere și apreciere. Toți membrii bisericii ar trebui să susțină interesele întregii comunități din care fac parte. Aceasta ar contribui la îmbunătățirea generală a libertății religioase.

C.A.: *Un gând pentru cititorii Curierului Adventist.*

S.D.M.: Trăim evenimente care, pe neobservate, vor transforma viețile multor oameni în caractere pentru veșnicie. Libertatea de religie nu mai reprezintă astăzi doar un concept, ci este o trăire practică a principiilor de libertate garantate de drept în Cuvântul lui Dumnezeu. Generația noastră are șansa de a exprima, a proteja și a apăra libertatea de religie, de conștiință și de gândire a tuturor. Dumnezeu dorește să fie tot mai mulți cei care, descoperindu-L pe Isus Hristos, să reprezinte corect misiunea bisericii, acționând unitar, proactiv și ferm în problemele sociale ale comunității din care fac parte. ■

Sergiu Daniel Macovei este directorul Departamentului Libertate Religioasă, Conferința Moldova.

**ATUNCI CÂND EȘTI
DEMN DE NUMELE
LUI HRISTOS ȘI ÎȚI
CUNOȘTI VALOAREA
DE FIU SAU FIICĂ
A LUI DUMNEZEU,
ESTE IMPOSIBIL SĂ
NU FII PARTE A UNEI
FAMILII CARE ZIDEȘTE
ÎN COMUNITATE
RELAȚII LIBERE,
ARMONIOASE ȘI
UNITARE. PUTEM FACE
ACEASTA GÂNDIND ȘI
ACȚIONÂND PROACTIV,
FĂCÂND PLANURI
PENTRU VEȘNICIE.**

CONFERINȚA MUNTENIA GABRIEL IȘVAN

ORICE ALTĂ
ACTIVITATE,
MISIONARĂ SAU
SOCIALĂ, ÎN
LIPSA LIBERTĂȚII
RELIGIOASE,
ESTE MULT SLĂBITĂ,
MULT ÎNGREUNATĂ.

Curierul Adventist: De ce este importantă organizarea Săptămânii Libertății Religioase în fiecare biserică adventistă?

Gabriel Ișvan: Fiecare săptămână sau Sabat special din cadrul bisericii are, în opinia mea, și rolul de a ne aduce aminte de darurile primite din partea lui Dumnezeu și de cei care nu se bucură de ele. Același Dumnezeu care a spus: „Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești”, ne spune și că „stindardul adevărului și al libertății religioase, ținut sus de întemeietorii bisericii Evangheliei și de martorii lui Dumnezeu în decursul secolelor care s-au scurs până în prezent, în această ultimă bătălie, a fost așezat în mâinile noastre.”¹

Avem nevoie să ne aducem aminte de această datorie încredințată bisericii din timpul sfârșitului: „Stindardul adevărului și al libertății religioase (...) a fost așezat în mâinile noastre.” Ce vom face cu el?

Este important să conștientizăm întreaga Biserică Adventistă și societatea de importanța promovării libertății religioase. Orice altă activitate, misionară sau socială, în lipsa libertății religioase, este mult slăbită, mult îngreunată.

Este important să reamintim, în mod frecvent, fiecărui membru că libertatea religioasă este un drept fundamental al fiecăruia dintre noi, dar și o binecuvântare pentru care trebuie să-I mulțumim lui Dumnezeu și autorităților care respectă și promovează acest drept.

C.A.: Oferiți cele mai bune sugestii de activități pentru o Săptămână a Libertății Religioase de succes.

G.I.: Cred că „cele mai bune sugestii” pot fi date în funcție de zona în care se aplică. Din perspectiva noastră, în zona Munteniei, cel mai bine a functionat o îmbinare a informării propriilor credincioși cu o cunoaștere mai bună a Bisericii Adventiste de către oficialitățile locale.

În ultimii 3 ani am încurajat organizarea de-a lungul întregului an a „Sabatelor Ușilor Deschise”, nedorind ca promovarea libertății religioase să fie doar un eveniment anual. Știrile referitoare la evenimentele din viața bisericii din România și din întreaga lume, pe care le trimitem săptămânal comunităților, conțin deseori evenimente legate de libertatea religioasă: cazuri de discriminare sau acțiuni ale bisericii pentru promovarea libertății religioase. Încurajăm prezentarea acestor știri în cât mai multe comunități din Conferința Muntenia, ca astfel, de-a lungul întregului an și subiectul libertății religioase să fie prezentat și să devină subiect de rugăciune pentru credincioșii adventiști. În „Sabatul Libertății Religioase”, coordonatorul local poate prezenta o selecție din aceste știri,

la momentul de rugăciune al bisericii. Predica pregătită pentru acest Sabat de către Conferința Generală reprezintă o bună ocazie de a prezenta bisericii gândul central pe care Departamentul de Libertate Religioasă îl propune adventiștilor din întreaga lume.

Întorcându-ne la „Sabatul Ușilor Deschise” – pentru bisericile din Conferința Muntenia care au organizat un asemenea eveniment, a fost ocazia potrivită de a invita oficialitățile locale și liderii altor biserici. Au fost invitați să participe primarul, consilieri locali, directori de școală, reprezentanți ai poliției, ai mass-media și ai altor instituții publice cu care biserica locală are sau dorește să stabilească anumite colaborări. Acolo unde este cazul, „Sabatul Ușilor Deschise” este ocazia potrivită în care biserica locală spune, într-un cadru sărbătoresc, „mulțumesc” autorităților locale, pentru sprijinul acordat în mai multe direcții, cum ar fi: finanțare pentru reparații la clădirea bisericii, oferirea spațiilor primăriei în care adventiștii au organizat expoziții și cluburi de sănătate, caravana sănătății, orașelul copiilor sau a oricărui alt eveniment organizat de Biserica Adventistă. Structura programului „Sabatului Ușilor Deschise”, de obicei organizat în cadrul serviciului divin de dimineață, este următoarea: în prima parte prezentăm Biserica Adventistă la nivel mondial și local, apoi invitații au ocazia să adreseze un scurt cuvânt bisericii; programul se încheie cu un devoțional, un îndemn biblic, pregătit special pentru astfel de evenimente. Deseori, cu ocazia acestui program, comunitățile locale pregătesc o masă de părtășie. Spre deosebire de Săptămâna și Sabatul Libertății Religioase, tematica „Sabatului Ușilor Deschise” nu trebuie să fie întotdeauna libertatea religioasă, ci se poate explora modul în care ne putem implica în viața comunității în mijlocul căreia trăim prin activități culturale, educaționale, sociale etc. Deși evenimentul nu promovează în mod direct libertatea religioasă, acesta va contribui la o mai bună cunoaștere a bisericii în comunitate și în rândul diferiților actori sociali, ceea ce va duce la diminuarea prejudecăților și, implicit, la scăderea numărului cazurilor de discriminare.

De-a lungul timpului am oferit autorităților locale, prin intermediul pastorilor, peste 250 de abonamente în fiecare an, la diferite publicații ale bisericii. Astfel, de-a lungul ultimilor ani, peste o mie de oficialități locale, oameni cu influență în diferite domenii, s-au aflat în atenția noastră, oferindu-le prețuirea și considerația noastră.

Ne gândim la diversificarea activităților de promovare a libertății religioase în Sabatul Libertății Religioase și în oricare altă ocazie. Am putea oferi recunoaștere publică unei persoane care a făcut

ceva special pentru libertatea religioasă: a scris o carte sau un articol despre cei persecutați, sau a făcut ceva bun pentru minoritățile religioase.

Oferind recunoaștere, deschidem biserica pentru cei care ajută în mod practic și ne exprimăm interesul pentru legături mai strânse.

În cadrul întâlnirii de după-amiază, am putea organiza o dezbatere sau o discuție de tip panel, un concert pentru a promova libertatea religioasă în rândul credincioșilor și a invitaților. Pentru cei care sunt dispuși să meargă puțin mai departe, se pot organiza simpozioane sau mese rotunde cu participarea reprezentanților administrației locale, ai unităților de învățământ, ai celorlalte confesiuni etc. Putem spune că de fiecare dată când adventiștii au organizat astfel de evenimente, în locuri publice, ecourile au fost pozitive. Să folosim orice oportunitate pentru cunoaștere, dialog și colaborare.³

C.A.: *Care sunt problemele cel mai des întâlnite în zona dumneavoastră?*

G.I.: În general, datorită intervențiilor consecutive de-a lungul anilor, s-a reușit rezolvarea multor probleme; totuși altele tind să persiste. Problema cimitirelor și cea a olimpiadelor școlare rămân o constantă, chiar dacă au caracter neregulat.

Acestea au un efect neplăcut și afectează oameni, dar și comunități. Emoțiile implicate în apropierea unei înmormântări sau a renunțării la un concurs dedicat elevilor sunt maxime și lasă urme dureroase. Uneori, preîntâmpinarea evenimentelor neplăcute nu a fost realizată de cei în cauză și intervențiile pot fi tardive. Alteori, indiferent de pregătirea personală sau organizațională, autoritățile sau persoane aparținând altor confesiuni nu cedează în fața respectării unor drepturi fundamentale decât după provocarea de emoții sau traume inutile și după ce justiția se pronunță. În acest domeniu, pe viitor, cred că este nevoie să depunem un mai mare efort de coordonare a activităților de libertate religioasă.

C.A.: *Cum pot contribui credincioșii la îmbunătățirea generală a climatului de libertate religioasă din propria localitate sau zonă?*

G.I.: Libertatea religioasă nu reprezintă un scop în sine, însă ea reprezintă cadrul pentru împărtășirea Evangheliei, tocmai din acest motiv este atât de importantă. Domnul a promis că va fi un scut și un adăpost pentru poporul Său și ne îndeamnă să nu stăm nepăsători, așteptând răul. „Noi nu împlinim voia lui Dumnezeu dacă stăm liniștiți, nefăcând nimic pentru a păstra libertatea de conștiință. Rugăciunea arzătoare, eficientă ar trebui să se înalțe la cer pentru ca această calamitate să poată fi evitată, până când putem să împlinim lucrarea care a fost atât de mult timp neglijată. Să se înalțe cele mai sincere rugăciuni, iar apoi să

lucrăm în armonie cu rugăciunile noastre.⁴ Avem datoria să facem tot ce ne stă în putere pentru a evita pericolul ce amenință. Trebuie să ne străduim să dezarmăm prejudecățile, așezându-ne într-o lumină cuvenită înaintea oamenilor.”⁵

Oamenii au prejudecăți cu privire la ceea ce nu cunosc. De aceea, trebuie să folosim diferite ocazii prin care să prezentăm Biserica Adventistă. Să nu uităm că „numai metoda lui Hristos va aduce un succes real, în încercarea de a ajunge la inima oamenilor. Mântuitorul S-a unit cu oamenii ca unul care le dorea binele. El Și-a arătat simpatia față de ei, a îngrijit de nevoile lor și le-a câștigat încrederea. Apoi le-a spus: «Urmați-Mă!»”⁶.

Nu în ultimul rând, „după roadele lor îi veți cunoaște”, spunea Domnul Isus. Acesta este și criteriul folosit de ceilalți pentru a ne evalua. Cei care ne întâlnesc își formează o opinie cu privire la biserica pe care o reprezentăm în funcție de roadele noastre. Dacă am adus roade bune, și biserica pe care o reprezentăm va fi percepută ca aducând roade bune. Și cine va tăia și va arunca în foc⁷ un pom care face roade bune?

De asemenea, orice demers care are ca scop promovarea sau menținerea libertății religioase trebuie să fie o prioritate a noastră, chiar și în cazurile în care altor biserici sau persoane, care nu împărtășesc convingerile noastre, le sunt afectate drepturile și libertățile religioase. Libertatea religioasă aparține tuturor, nu doar nouă!

C.A.: *Un gând pentru cititorii Curierului Adventist.*

G.I.: Libertatea religioasă este un dar care ne-a fost oferit de Dumnezeu. El ne-a creat liberi să alegem, deoarece dorește să aibă cu noi o relație de dragoste autentică. Este privilegiul nostru de a accepta și de a prețui acest dar.

Pionierii bisericii noastre erau convinși că noi, ca biserică, avem un rol special în apărarea libertății religioase și că aceasta are să devină o problemă esențială la sfârșitul timpului.

Libertatea religioasă nu reprezintă un scop în sine, ci creează cadrul în care putem duce vestea bună a salvării prin Hristos cât mai multor oameni. Să nu uităm că acel standard al „adevărului și al libertății religioase” despre care vorbea Ellen White este format din două elemente, având datoria de a vesti adevărul atâta timp cât încă ne mai bucurăm de libertate religioasă. Libertatea religioasă nu există pentru confortul nostru, ci pentru salvarea veșnică a cât mai multor oameni. ■

Gabriel Ișvan este directorul Departamentului Libertate Religioasă, Conferința Muntenia.

**LIBERTATEA
RELIGIOASĂ NU
REPREZINTĂ UN SCOP
ÎN SINE, CI CREEAZĂ
CADRUL ÎN CARE
PUTEM DUCE VESTEA
BUNĂ A SALVĂRII PRIN
HRISTOS CÂT MAI
MULTOR OAMENI.**

¹ Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 5, p. 711.

² John Graz, *Ambasador al bisericii*. Pante-limon (2015), *Viață și Sănătate*, pp. 65–68, 84–87.

³ Pentru mai multe detalii cu privire la organizarea unor astfel de evenimente și a altora similare, vă recomandăm cartea *Ambasador al bisericii*, un ghid practic pentru cei care reprezintă biserica și instituțiile sale.

⁴ Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 5, p. 714.

⁵ *Idem*, p. 712.

⁶ Ellen G. White, *Divina vindecare*, p. 142.

⁷ Matei 7:15–20.

CONFERINȚA OLTENIA PETRE-DANIEL NIȚĂ

**ATUNCI CÂND NE
LUPTĂM PENTRU
LIBERTATEA
RELIGIOASĂ A CELUI
DE LÂNGĂ NOI, DE
FAPT, NE LUPTĂM
PENTRU PROPRIA
NOASTRĂ LIBERTATE
DE CONȘTIINȚĂ.**

Curierul Adventist: De ce este importantă organizarea Săptămânii Libertății Religioase de către fiecare biserică adventistă?

Petre-Daniel Niță: Este necesar ca fiecare credincios adventist să se oprească din tumultul vieții pentru un moment de reflecție și introspecție cu privire la darul acordat de Dumnezeu tuturor: libertatea. De regulă, noi, oamenii, prețuim mai mult un lucru atunci când nu îl avem, iar atunci când acesta este în posesia noastră, tendința este de a-l percepe ca pe o normalitate. Puneți în balanța acestei atitudini felul în care trăiesc oamenii din țările unde creștinismul este o religie persecutată sau interzisă!

Săptămâna Libertății Religioase este un popas în care recunoștința trebuie să se îmbine cu responsabilitatea. Poate fi ocazia în care semenii noștri să fie conștientizați de valoarea libertății și de contribuția fiecăruia cu privire la relațiile interumane și la crearea unui climat social plin de pace. Să căutăm valorizarea mentalității și comportamentului individual prin asimilarea unei atitudini de respect și toleranță față de cei de lângă noi, pornind de la criterii morale. Nu în ultimul rând, Săptămâna Libertății Religioase poate fi ocazia de capacitate a fiecărui membru cu informații necesare pentru apărarea libertății de conștiință atunci când aceasta este amenințată. Atunci când ne luptăm pentru libertatea religioasă a celui de lângă noi, de fapt, ne luptăm pentru propria noastră libertate de conștiință.

C.A.: Oferiți cele mai bune sugestii de activități pentru o Săptămână a Libertății Religioase de succes.

P.D.N.: În primul rând, un program deosebit presupune o idee puternică și animatoare care să inspire. Aceasta înseamnă ca cineva din biserică să dorească, să ia inițiativa și să se implice. În al doilea rând, trebuie o planificare a acțiunii și alcătuirea bazei de resurse pe care le am la dispoziție. După aceasta, la nivel local, se pot pune în valoare: programe inspiratoare, seminare, debateri cu invitați din biserică sau cu oaspeți din sfera religioasă sau a apărării drepturilor fundamentale ale omului (avocați, juriști) etc. În afara spațiului bisericii, se pot organiza simpozioane de libertate religioasă la diferite instituții, pot avea loc concerte tematice sau seminare în universități de profil. De asemenea, resursele bisericii și ale Asociației Conștiință și Libertate pot fi puse în valoare și oferite unor persoane oficiale locale, reprezentanților unor instituții sau unor cadre didactice marcante de la facultățile de drept.

C.A.: Care sunt cel mai des întâlnite probleme în zona dumneavoastră?

P.D.N.: În Oltenia, problematica libertății religioase și a respectării unor drepturi fundamentale este complexă. În ciuda multor demersuri, încă sunt probleme cu orele de vineri seara ale elevilor sau cu anumite examene programate sâmbăta. Sunt cadre didactice cantonate în mentalități vechi care afectează libertatea de conștiință a elevilor. De asemenea, pot fi întâlnite cazuri de intoleranță religioasă la locul de muncă, acolo unde colegii sau superiorul fac presiuni asupra angajatului adventist cu privire la prezența la serviciu în ziua de închinare. Au fost înregistrate incidente la serviciul funerar al unor persoane pentru care membrii familiei au optat, în scris, ca înmormântarea să fie făcută de către pastorul adventist. Menționez și agresarea fizică a unui adventist ce oferea cărți de către preotul din localitate. În unele din aceste situații amintite, Conferința Oltenia s-a implicat prin depunerea de memorii la instituții ale statului și prin demersuri la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării sau chiar în justiție.

C.A.: Cum pot ajuta credincioșii la îmbunătățirea generală a libertății religioase din propria localitate sau zonă?

P.D.N.: Înainte de a fi adventiști, suntem oameni și trăim în mijlocul altor oameni, toți creația lui Dumnezeu. Adventiștii sunt educați să fie promotorii libertății și ai toleranței, ai păcii și ai binelui social. Societatea are nevoie de persoane animate de idei sănătoase și morale, iar adventiștii trebuie să fie implicați în apărarea libertății religioase și de conștiință atunci când situația o cere. În același timp, orice atitudine trebuie să fie jalonată de principii morale, pentru a fi oameni ai păcii, și nu ai compromisului. Atunci când apare o problemă din spectrul libertății religioase, credincioșii să fie primii care să sesizeze pastorului chestiunea în discuție, acesta să o comunice către departamentul specific de la Conferință sau chiar către Asociația Conștiință și Libertate. Astfel, prin dinamica comunicării, rugăciune și implicare, situația dificilă să poată fi rezolvată cu bine.

C.A.: Un gând pentru cititorii Curierului Adventist.

P.D.N.: Îi invit pe cititori să aprecieze darul libertății religioase. Atunci când sunt derapaje în spectrul libertății de închinare, credincioșii adventiștii trebuie să aibă o opinie sănătoasă pe care să o exprime cu scopul apărării lor sau a altora, pentru că cine apără pe altul se apără pe sine! ■

Petre-Daniel Niță este director al Departamentului de Libertate Religioasă, Conferința Oltenia.

Curierul Adventist: De ce este importantă organizarea Săptămânii Libertății Religioase de către fiecare biserică adventistă?

Ștefan Mateas: O Săptămână a Libertății Religioase este mai mult decât o carte de vizită. Aceasta poate deschide porțile bisericii nu doar pentru propriii credincioși, ci și pentru cei care pot beneficia de pe urma ofertei sociale, de sănătate, educative ori spirituale a bisericii. Datorită caracterului ei religios, biserica poate stârni reticență și, uneori, chiar repulsie. Putem vorbi însă și de cel mai mare dușman al ei, care este indiferența. Această ocazie este una prin care biserica descoperă societății că ea poate răspunde foarte multor nevoi ale ființei umane și poate fi implicată în nenumărate aspecte ale comunității locale.

C.A.: Oferiți cele mai bune sugestii de activități pentru o Săptămână a Libertății Religioase de succes.

Ș.M.: Dacă vorbim despre o săptămână întreagă, aș sugera ca biserica locală să organizeze prezentări ample, eventual repartizate pe zile, despre fiecare domeniu de activitate al bisericii. De asemenea, este esențial să fie prezentate nu doar domeniile de activitate, ci și sistemul de organizare al bisericii, precum și sistemul financiar. Buna organizare și eficiența unui sistem financiar biblic pot fi o bună mărturie pentru cei care vor să privească la felul în care Dumnezeu conduce biserica. Pe parcursul acestei săptămâni, pe măsură ce prezentările deschid din ce în ce mai multe perspective, pot fi încheiate parteneriate cu anumite instituții ori ONG-uri, creând astfel oportunități pentru colaborări extraordinare pentru societate. Cred, de asemenea, că săptămâna trebuie încheiată cu un concert de muzică religioasă de calitate.

C.A.: Care sunt cel mai des întâlnite probleme în zona dumneavoastră?

Ș.M.: Pe lângă problemele frecvent întâlnite în mediul studențesc (admiteri, examene de sesiune ori cursuri obligatorii fixate în zilele de sâmbătă), apar din ce în ce mai des probleme în privința locurilor de muncă. Programarea membrilor noștri în Sabat la muncă, le ridică probleme serioase, pe care sperăm să le rezolve Domnul în modalitatea cea mai potrivită.

C.A.: Cum pot ajuta credincioșii la îmbunătățirea generală a climatului de libertate religioasă din propria localitate sau zonă?

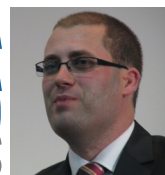
Ș.M.: Am constatat de-a lungul timpului că multe dintre problemele de libertate religioasă sunt accentuate de atitudinea nepotrivită a membrilor în cauză. Nu puține au fost situațiile rezolvate prin bunăvoință, în urma unor relații calde, prietenești. Pe de altă parte, acolo unde membrii noștri nu iau în serios serviciul, nu își îndeplinesc în mod conștiințios datoriile de serviciu și chiar se comportă indezirabil cu superiorii ori colegii, este mult mai dificil de intervenit în situațiile de încălcare a libertății religioase.

C.A.: Un gând pentru cititorii Curierului Adventist.

Ș.M.: Apărați-vă drepturile cât timp le mai aveți și încercați să păstrați frumos, în inimă și comportament, stindardul Evangheliei! Nu lăsați ca „vreo altă Evanghelie” să vă răpească libertatea de a rămâne lângă Hristos și, de asemenea, căutați să „ trăiți în pace cu toți oamenii”! ■

Ștefan Mateas este directorul Departamentului de Libertate Religioasă, Conferința Transilvania de Nord.

CONFERINȚA TRANSILVANIA DE NORD ȘTEFAN MATEAS

**NU LĂSAȚI CA „VREO
ALTĂ EVANGHELIE”
SĂ VĂ RĂPEASCĂ
LIBERTATEA DE A
RĂMÂNE LÂNGĂ
HRISTOS ȘI, DE
ASEMENEA, CĂUTAȚI
SĂ „TRĂIȚI ÎN PACE
CU TOȚI OAMENII”!**

CONFERINȚA TRANSILVANIA DE SUD MIHAIL MIRON

**CREDINCIOȘII
POT FAVORIZA
ÎMBUNĂȚĂȚIREA
GENERALĂ A
LIBERTĂȚII
RELIGIOASE PRIN
IMPLICAREA ACTIVĂ
LA NIVEL SOCIAL
ȘI CULTIVAREA DE
RELAȚII PERSONALE
ȘI PUBLICE DE ÎNALTĂ
CALITATE.**

Curierul Adventist: De ce este importantă organizarea Săptămânii Libertății Religioase de către fiecare biserică adventistă?

Mihail Miron: Organizarea unei săptămâni dedicate libertății religioase în comunitățile locale din țară este utilă în primul rând pentru enoriași, care ar putea beneficia de un plus de informații despre filosofia și activitatea Departamentului Libertate Religioasă. Am convingerea că mulți laici și poate chiar unii dintre colegii pastori ai bisericii noastre nu sunt familiarizați cu premisele, scopul și domeniul de activitate al Departamentului Libertate Religioasă și Relații Oficiale.

O astfel de săptămână are perspectiva de a extinde orizontul și spațiul de lucru al unei biserici locale în ceea ce privește vestirea Evangheliei către persoane și personalități care ar putea avea legătură directă sau indirectă cu domeniul libertății religioase și al relațiilor oficiale.

C.A.: Oferiți cele mai bune sugestii de activități pentru o Săptămână a Libertății Religioase de succes.

M.M.: Activitățile pentru astfel de ocazii ar trebui organizate în funcție de mărimea, specificul și profilul bisericii locale. Câteva sugestii ar fi următoarele: mese rotunde, seminare, cercuri de rugăciune (mijlocire pentru susținerea liderilor și apărătorilor libertății religioase la nivel național și internațional; mijlocire pentru cei care se confruntă cu încălcarea drepturilor ce decurg prin garantarea de către stat a libertății religioase); crearea de relații publice prin abordarea de către pastori și laici a oficialităților din localitate și a li-

derilor diferitor biserici și culte religioase (pentru pastori): Vizitează-ți primarul; Vizitează-i pe pastorii, preoții sau liderii celorlalte biserici sau culte religioase din localitate (pentru laici): Vizitează altă biserică și cunoaște-i pe enoriașii celorlalte biserici din localitatea ta.

C.A.: Care sunt cel mai des întâlnite probleme în zona dumneavoastră?

M.M.: Cele mai frecvente probleme pe care le întâmpinăm în zona Transilvania de Sud sunt fixarea examenelor în ziua de Sabat de către diverse facultăți din centrele universitare: Brașov, Sibiu, Târgu Mureș. În aceste situații, studenții adventiști sunt provocați să se roage și să facă demersurile legale pentru a li se respecta drepturile fundamentale. Cei mai mulți dintre aceștia au reușit să obțină soluții benefice pentru a susține examenele într-o altă zi decât cea dedicată închinării și părtășiei cu Divinitatea.

C.A.: Cum pot ajuta credincioșii la îmbunătățirea generală a libertății religioase din propria localitate sau zonă?

M.M.: Credincioșii pot favoriza îmbunătățirea generală a libertății religioase prin implicarea activă la nivel social și cultivarea de relații personale și publice de înaltă calitate. Aceasta este calea spre dărâmarea multor prejudecăți și decongestionarea acelor situații care au produs un blocaj în ceea ce privește relațiile și comunicarea cu autoritățile locale, dar și cu persoanele care au alte convingeri religioase sau nonreligioase. Proiectele misionare, sociale și educative ale bisericii locale vor fi, în acest context, apanajul acestor relații favorabile însușite de către credincioși.

C.A.: Un gând pentru cititorii Curierului Adventist.

M.M.: În contextul luptei care s-a întezit în ultimii ani în jurul conceptului și stării de libertate, în general, și al libertății religioase, în mod special, aș dori să evoc citatul semnat de Edmund Burke: „Pentru ca răul să triumfe, este suficient ca oamenii buni să nu facă nimic.” Acesta este un gând despre indiferență, de aceea consider că această stare favorizează și stimulează pierderea libertății ființei umane. Dumnezeu a așezat în om, cu mult spor, libertatea de alegere ca pe o cale sigură de a-L descoperi, iar oamenii au chemarea morală să depășească indiferența și să acționeze pentru o cauză nobilă. De aceea: Fiți liberi, dar *Nihil sine Deo!* ■

Mihail Miron este directorul Departamentului de Libertate Religioasă, Conferința Transilvania de Sud.

GOLGOTA – APOGEUL IUBIRII

Această planetă este plină de locuri și istorii deosebite: unele sunt încărcate de frumuseți, altele sunt pline de rușine și durere. Dacă toate aceste locuri importante de pe planeta noastră ar fi evaluate și comparate între ele, niciunul dintre acestea nu ar putea fi comparat cu locul Golgotei. Golgota este locul unde s-a câștigat cea mai mare bătălie a tuturor timpurilor, este locul unde a fost pecetluită făgăduința vieții veșnice, este locul unde iubirea lui Dumnezeu atinge apogeul prin jertfa pentru fiecare dintre noi.

Câtă iubire!

În septembrie 1985, *Reader's Digest* a publicat o povestire intitulată „Scrisoarea din portofel”, scrisă de Arnold Fine. El ne relatează cum într-o zi geroasă a găsit pe stradă, din întâmplare, un portofel. În el se aflau doar trei dolari și o scrisoare uzată, care se vedea că fusese purtată multă vreme. Scrisoarea era datată cu șaizeci de ani în urmă și începea cu „Dragă Michael”. Frumos formulată în cuvinte triste, scrisoarea punea capăt unei povești de dragoste pentru că părinții se opuneau. Ultimul rând suna astfel: „Michael, te voi iubi întotdeauna”, iar semnătura era: „A ta, Hannah.”

Fine se hotărî să încerce să dea de urma destinatarului scrisorii. Folosind adresa lui Hannah, încă lizibilă, a reușit în cele din urmă să găsească un număr de telefon. Dar când a sunat a fost dezamăgit – deși nu surprins – să afle că Hannah și familia ei se mutaseră de multă vreme din casa aceea. Persoana de la celălalt capăt al firului cunoștea totuși denumirea azilului unde se duse mama lui Hannah. Prin urmare, Fine sună la azil și află că aceasta nu mai trăia. Dar când le-a spus ce dorea să facă, îi dădură adresa și numărul de telefon al Hannei, pe care le aveau în arhivă. El sună la numărul respectiv și află că și Hannah locuia acum într-un azil. Ceru numărul azilului și apoi găsi numărul ei de telefon. Curând au fost în măsură să-i confirme că, da, Hannah locuia într-adevăr acolo. Fine a decis să viziteze azilul cât poate de repede și să încerce să vorbească cu ea.

La intrare a fost întâmpinat de director, care i-a spus că Hannah era la etajul trei și se uita la

televizor. Cineva îl conduse imediat acolo și după aceea plecă. Fine i se prezentă lui Hannah și îi relată cum găsisse scrisoarea. I-o arătă și o întrebă dacă ea o scrisese.

– Da, îi răspunse ea, i-am trimis lui Michael scrisoarea pentru că aveam doar doisprezece ani și mama nu voia să mă lase să ne vedem. Vedeți dumneavoastră, el era un băiat foarte chipeș, ca Sean Connery.

Fine putu vedea licărirea din ochii ei și bucuria de pe chip, care dovedeau dragostea pentru Michael.

– Da, îl cheamă Michael Goldstein.

Dacă îl găsiți, spuneți-i că mă gândesc deseori la el și că nu m-am măritat nicio dată. Nimeni nu s-a ridicat la nivelul lui, declară ea, ștergându-și discret lacrimile.

Fine îi mulțumi pentru timpul acordat și plecă. La ieșire din azil, portarul îl întrebă pe cine vizitase. El îi relată povestea și spuse:

– Cel puțin am putut afla de la ea numele lui de familie. Îl cheamă Michael Goldstein.

– Goldstein? repetă portarul. Aici, la etajul opt, locuiește un domn pe nume Mike Goldstein.

Fine făcu stânga-mprejur și intră din nou în clădire, de data aceasta urcând la etajul opt, unde întrebă de Michael Goldstein. Când a fost îndrumat către un domn în vârstă, îl întrebă:

– V-ați pierdut cumva portofelul?

– O, da, l-am pierdut zilele trecute, când făceam o plimbare, îi răspunse Michael.

Fine îi întinse portofelul și îl întrebă dacă îi aparține. Michael a fost încântat să-l revadă și, plin de recunoștință față de găsit, începu să-i mulțumească pentru că i-l returnase, când Fine îl întrerupse.

– Trebuie să vă spun ceva, recunosc el. Am citit scrisoarea dinăuntru.

Luat prin surprindere, Michael se opri o clipă și apoi întrebă:

– Ați citit scrisoarea?

– Da, domnule, și am vești pentru dumneavoastră, continuă Fine. Cred că știu unde e Hannah.

**SCRISOAREA
DIN PORTOFEL
GABRIEL
DINCA**

**GOLGOTA ESTE LOCUL
UNDE S-A CÂȘTIGAT
CEA MAI MARE
BĂTĂLIE A TUTUROR
TIMPURILOR, ESTE
LOCUL UNDE A
FOST PECETLUITĂ
FĂGĂDUINȚA VIEȚII
VEȘNICE, ESTE LOCUL
UNDE IUBIREA LUI
DUMNEZEU ATINGE
APOGEUL PRIN JERTFA
PENTRU FIECARE
DINTRE NOI.**

Michael se albi la față.
 – Știți unde e? Ce face?
 – E bine și e la fel de frumoasă ca atunci când ați cunoscut-o.

– Puteți să-mi spuneți unde se află? Mi-ar plăcea mult s-o sun. Știți, când am primit scrisoarea aceea, viața mea s-a terminat. Nu m-am căsătorit niciodată. N-am încetat niciodată s-o iubesc.

– Veniți cu mine, îi spuse Fine.

Îl luă de braț și îl conduse la lift, apoi coborâră la etajul trei. În momentul acela, directorul clădirii li se alătură. Intrară cu toții în camera lui Hannah.

– Hannah, șopti directorul, arătând spre Michael, îl cunoști pe omul acesta?

Ea își potrivi ochelarii și îl privi, în timp ce își răscolea amintirile. Apoi, cu o voce înăbușită, Michael vorbi:

– Hannah, sunt eu, Michael.

Ea se ridică în picioare când el se îndreptă spre ea. Se îmbrățișară și rămaseră așa timp îndelungat. Apoi se așezară, ținându-se de mână și, printre lacrimi, depănară ce se întâmplase în anii îndelungați care trecuseră. Simțindu-se ca niște intruși într-un moment sacru, Fine și directorul s-au retras încetișor pentru a-i lăsa pe cei doi singuri, să se bucure de regăsire.

Trei săptămâni mai târziu, Arnold Fine a primit o invitație la nunta lui Hannah, în vârstă de șaptezeci și șase de ani, și a lui Michael, care avea șaptezeci și opt de ani. Fine își încheie povestea spunând: „Cât este de bună lucrarea Domnului!”

Un băiat și-a iubit prietena atât de mult, încât i-a rămas credincios, rămânând celibatar o viață întreagă pentru că n-a mai putut iubi o altă fată la fel ca pe ea. O fată a rămas credincioasă primei ei iubiri, deși era doar o adolescentă, și s-a angajat să cinstească dorințele părinților ei. Un bărbat s-a hotărât să returneze un portofel pentru că a considerat că o scrisoare sfâșietoare păstrată șaiszeci de ani merită să ajungă din nou la posesor.

Câtă iubire îți trebuie ca să nu te mai căsătorești niciodată?

Ce ne va despărți de dragostea lui Hristos?

Câtă iubire îți trebuie ca să-ți dai viața pentru un prieten? Câtă dragoste îți trebuie ca să iubești un om rău, dur, neglijent, unul care te rănește, care te tratează cu indiferență, care te trădează. „Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.” (Romani 5:8)

Apostolul Pavel, în Epistola către corinteni, ne surprinde printr-o afirmație legată de jertfa

Domnului Isus: „Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos, și pe El răstignit.” (1 Corinteni 2:2)

De ce dorea apostolul Pavel ca Isus cel răstignit să fie în centrul atenției credincioșilor? De ce insista el pe jertfa Domnului Hristos? Pentru că el știa că, deși suntem atrași de frumusețea și bogăția învățăturilor lui Isus, cea mai puternică forță de atracție se află în iubirea Sa, care atinge apogeul în jertfa de la Golgota. De aceea, nu este deloc surprinzătoare declarația sa din Romani 8:35-39: „Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul sau strâmtorarea sau prigonirea sau foametea sau lipsa de îmbrăcăminte sau primejdia sau sabia? După cum este scris: «Din pricina Ta suntem dați morții toată ziua, suntem socotiți ca niște oi de tăiat.»” Totuși, în toate aceste lucruri, noi suntem mai mult decât biruitori prin Acela care ne-a iubit. Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru.”

Golgota ne arată dimensiunea mântuirii

Golgota ne arată cât de îngrozitor și cât de monstruos este păcatul. Fiecare minciună, necinste, incorectitudine, fiecare răutate a mea L-a ucis pe Fiul lui Dumnezeu. Dacă te joci cu păcatul, dacă glumești cu păcatul, înseamnă că nu ai fost niciodată la Golgota. Sunt atâtea forme prin care căutăm să scuzăm păcatul, dar, dacă mergem la Golgota, ne îngrozim de ceea ce înseamnă păcatul. Golgota ne arată cât costă păcatul, ce face păcatul, cum îl vede Dumnezeu. Golgota ne arată cât de mult ne-a iubit Dumnezeu. Pentru că ne iubește, Isus a luat locul nostru, a suferit în locul nostru, a răbdat și a murit în locul nostru.

La Golgota, mesajul Cerului ajunge la noi cu cea mai mare intensitate. Descoperim cea mai profundă predică și cel mai actual mesaj pe care ne-a fost dat vreodată să le ascultăm. Jertfa Domnului Hristos ne dă putere să biruim orice încercare și orice suferință din viața noastră. Atunci când mâinile și picioarele Sale erau străpunse de cuie, când coroana de spini făcea ca sângele să curgă pe fața Sa, când vorbele la unison strigau: „La moarte cu El!”, se aude cea mai frumoasă rugăciune: „Tată, iartă-l!” Apoi se aude cea mai frumoasă făgăduință rostită unui tâlhar: „Vei fi cu Mine în rai.” Aceste cuvinte neobișnuite depășesc orice așteptare.

În aceste momente de agonie și durere, nu găsim niciun cuvânt de respingere, niciun cuvânt de indignare, niciun cuvânt de acuzare, ci numai cuvinte pline de dragoste, lumină și har. Deși avea toate argumentele pentru a cere socoteală de actele iresponsabile la care era supus, Isus alege să se roage pentru cei care L-au pironit pe cruce. Nimic nu L-a împiedicat să fie doar un Mântuitor plin de iubire. În timpul unor suferințe cumplite, în timpul agoniei dintre viață și moarte, Domnul Isus Se îngrijește de nevoile crucificatorilor Săi, ale tâlharilor de pe cruce, ale mamei Sale și ale ucenicilor Săi iubiți.

Ce facem noi după această demonstrație a iubirii? Continuăm să ne bălăcim în păcat? Să glumim cu păcatul? Golgota ne arată că Isus ne vrea curați, ne vrea sfinți. El vrea ca noi să trăim cum a trăit El.

Golgota este un loc al împlinirii profeției, este un loc al durerii, este locul unde s-a plătit pentru vinovăția păcatului, este locul unde primim putere pentru a fi curățiți, este locul unde păcatul a fost biruit, este locul făgăduinței învierii și a mântuirii. Prin jertfa Sa, Isus ne oferă un exemplu despre modul cum trebuie să iubim, să iertăm, să răbdăm, să trăim prin credință și cum să murim cu o deplină încredere în speranța învierii.

Golgota – manualul trăirii creștine

Dacă treceți prin suferințe fizice, priviți la cruce și veți primi mângâiere și încurajare. Dacă treceți prin suferințe sufletești, veniți și veți fi alinați de Acela care a cunoscut într-o măsură mult mai mare durerea sufletească. Dacă ați fost confrunțați cu nedreptate, Isus ne spune că viața are sens dacă manifestăm iubirea cerului. Dacă ați fost înșelați și trădați de cei pe care îi iubiți, Isus ne oferă un model de trăire plină de speranță chiar și în astfel de condiții. În lumina crucii, încercările și dificultățile, durerea și umilința vor fi văzute ca pași care ne apropie mai mult de cer. Veșnicia ne va sta la dispoziție pentru a aprofunda și a aprecia toate nuanțele iubirii.

La cruce, un tâlhar a fost atras și schimbat. Soldații romani au fost impresionați și au declarat: „Cu adevărat, acesta a fost Fiul lui Dumnezeu.”

Isus pe cruce ne dă putere pentru a birui ispitele, pentru a birui inevitabilele conflicte ale vieții și ne dă înțelepciune pentru complexitatea tuturor problemelor vieții. Privind la Isus, vom fi transformați.

Jertfa Domnului are o atracție irezistibilă. Atunci când ucenicii au înțeles jertfa Lui, inimile

lor au fost zdrobite și câștigate. Pe cruce, Isus ne dă un exemplu de iubire, de răbdare, de încredere în Dumnezeu și de supunere față de voința Tatălui. Jertfa Domnului Isus pe cruce este sursa noastră de putere, dragoste, har și milă.

El a murit pentru mine

Un vizitator care se plimba într-o zi printr-un cimitir observă un om care sădea flori pe un mormânt. Curios, vizitatorul îl întreabă pe cel care sădea florile:

– Este îngropat fiul dumneavoastră aici?

– Nu, răspunse omul.

– Poate este fratele dumneavoastră sau vreo rudă...

– Nu, nu.

După ce lăsa jos o scândurică pe care o ținea în mână, omul răspunse:

– Ei bine, îți voi istorisi povestea acestui mormânt. Când a izbucnit războiul, am fost și eu mobilizat. Eram sărac, aveam o soție bolnavă și șapte copii. Cu toate acestea, m-am văzut silit să-i părăsesc, deoarece nu aveam bani să plătesc un înlocuitor, așa cum mi-ar fi îngăduit pe atunci legea. Mă pregăteam atunci de plecare, părăsind familia, pentru a merge la război contra inamicului. În ziua de dinaintea plecării, veni la mine un tânăr pe care-l cunoșteam și îmi zise: „Dumneata ai o familie numeroasă, eu sunt singur. Voi pleca eu în locul dumitale.” Și plecă, într-adevăr, în locul meu. Într-o luptă crâncenă a fost rănit și dus la spital. După lungi suferințe, a murit și a fost îngropat aici. De atunci, doream arzător să vin la mormântul său. Pentru aceasta am economisit atâția bani cât am putut și ieri am sosit. Abia astăzi am reușit să descopăr locul unde este îngropat.

În timp ce omul istorisea aceste lucruri, ochii i se umplură cu lacrimi. Luă scândurica pe care o lăsase jos și o înfipse în pământ. Sub numele soldatului erau scrise și următoarele cuvinte: „A murit pentru mine.”

Este Cineva despre care putem spune, ca și soldatul de mai sus: „A murit pentru mine.” Este vorba de Acela care Și-a dat viața pentru lumea întreagă, pentru noi, nu pe un câmp de bătălie, ci pe o cruce pe care a fost răstignit ca un răufăcător. Nu pentru a ne scăpa de la înrolare, ci pentru a ne scăpa de blestemul păcatului, de osânda veșnică.

Soldatul a murit pentru acel bărbat și familia sa. Isus a murit pentru mine și pentru tine. Câtă iubire, câtă jertfire! ■

Gabriel Dincă, fost redactor-șef al *Curierului Adventist*, este pastor în Conferința Muntenia.

ELOHIM (III)

CU TOATE CĂ
SLAVA DIVINĂ A
LUI HRISTOS A
FOST PENTRU UN
TIMP ACOPERITĂ
ȘI ECLIPSATĂ
PRIN ASUMAREA
DE CĂTRE EL A
NATURII UMANE,
TOTUȘI EL NU
A ÎNCETAT SĂ
FIE DUMNEZEU
CÂND A DEVENIT
OM.

Mântuitorul are o natură dublă: *divină*, întotdeauna egală cu cea a Tatălui și a Duhului Sfânt, în veșnicia trecută și în cea viitoare, și *umană*, de la întrupare încoace. Vorbind despre Domnul Isus Hristos la timpul viitor, apostolul Pavel a scris următoarele: „Dumnezeu, în adevăr, «a pus totul sub picioarele Lui». Dar când zice că totul I-a fost supus, se înțelege că afară de Cel ce I-a supus totul.

Mântuitorul este numit Fiu, adică *Fiul lui Dumnezeu* (vezi Ioan 9:35) și *Fiul omului* (vezi Matei 25:31). De ce Fiu? Unele texte zic astfel: „... *singurul Lui Fiu*, care este în sânul Tatălui” (Ioan 1:18); „fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe *singurul Lui Fiu*” (3:16); „o slavă întocmai ca slava *singurului născut din Tatăl*” (1:14).

El a dobândit calitatea și denumirea de „Fiu” numai după ce a devenit om, înainte de aceasta nu a fost niciodată Fiu din niciun punct de vedere¹, chiar dacă uneori noi trebuie să-L numim așa, pentru că nu avem o variantă. Zicem: „Fiul lui Dumnezeu a părăsit cerul!” În sensul că era El, dar a devenit cu adevărat Fiu din momentul întrupării.

Al cui Fiu a fost Isus? Așa cum zic denumirile „Fiul lui Dumnezeu”, „Fiul omului”. Dumnezeu și om. Dar repetăm întrebarea: Al cui Fiu era El? Răspunsul corect este dublu, așa cum spun aceste nume:

¹ Cele trei Persoane ale Dumnezeirii au existat întotdeauna, fiind egale și având aceleași atribute. Niciunul din Cei Trei nu era Fiul altuia. În Luca 1:35 Gabriel a spus clar că „Sfântul care Se va naște din tine *va fi chemat Fiul lui Dumnezeu*”. *Va fi chemat* este timpul viitor. Numai din momentul nașterii S-a chemat Fiul lui Dumnezeu. Până atunci era Cuvântul etern, conform cu Ioan 1:1,2,14. În Daniel 7:14 este profeție, iar acolo se consideră lucrurile în perspectivă și este vorba de judecata de cercetare. Acel „fiu al omului”, care „a înaintat spre Cel Îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui”, era Hristos, care în 1844 a început judecata de cercetare, despre care este vorba în context. Era fiu al omului *când a început această judecată* (deja în vârstă de 1844 de ani), *nu în timpul lui Daniel*.

Fiul lui Dumnezeu, în urma concepției și nașterii: El era singurul născut din Tatăl, dar acest gând nu este suficient. Iosif a fost anunțat în vis de „un înger al Domnului”: „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevastă-ta, căci ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt” (Matei 1:20). Înainte de acea zămislire, îngerul Gabriel zisese către Maria (și el trebuie să fi fost un mare teolog!): „Duhul Sfânt Se va pogori peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri. De aceea, Sfântul care Se va naște din tine va fi chemat Fiul lui Dumnezeu” (Luca 1:35). „*Va fi chemat*”. Viitor. Isus a devenit Fiul lui Dumnezeu prin întrupare, act în care erau implicate celelalte două Persoane ale Dumnezeirii: Duhul Sfânt și Cel Preaînalt (adică Tatăl, vezi Luca 6:35). Și să nu uităm că viitorul Salvator S-a lansat El Însuși de bunăvoie în procesul întrupării: „Și Cuvântul S-a făcut trup...” (Ioan 1:14). De asemenea: „...S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor” (Filipeni 2:7). Sfânta Treime a colaborat la întrupare! Nu poate exista un mister mai mare!

Fiul omului, prin naștere din Maria: „Ea va naște un Fiu și-I vei pune numele Isus” (Matei 1:21).

Mântuitorul a devenit, prin concepție și naștere, Fiul lui Dumnezeu și Fiul omului. Ce poate fi mai clar? Nu umblați mai departe în acest mister: „Și, fără îndoială, mare este taina evlaviei... Cel ce a fost arătat în trup a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă” (1 Timotei 3:16). Taina evlaviei este taina întrupării lui Dumnezeu, cu toate implicațiile ei. Este o taină și va rămâne în veci o taină, așa cum a scris Ellen White: „Întruparea lui Hristos a fost întotdeauna și va rămâne întotdeauna o taină. Ceea ce este descoperit este pentru noi și pentru copiii noștri, dar orice ființă omenească să fie atentă să nu-L facă pe Hristos în totul uman, unul ca noi, pentru că acest lucru nu poate fi.” (Scrisoarea 8, din 1895, publicată în *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 5, p. 1129)

Ni se spune, de asemenea: „Însă, cu toate că slava divină a lui Hristos a fost pentru un timp acoperită și eclipsată prin asumarea de către El a naturii umane, totuși El nu a încetat să fie Dumnezeu când a devenit om. Omenescul nu a luat locul dumnezeiescului, nici dumnezeiescul, locul omenescului. Aceasta este taina evlaviei.” (*Semnele timpului* din 10 mai 1899, citat în *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 5, p. 1129)

Ce ne spune Biblia cu privire la faptul că Isus a rămas Dumnezeu și în urma întrupării? Să luăm în considerare următoarele argumente biblice:

» *Profeția lui Isaia, care L-a identificat ca Dumnezeu:* „Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii” (Isaia 9:6).

» *Faptul că El S-a identificat cu Iehova* (vezi Ioan 8:58) a fost considerat de iudei blasfemie (vezi versetul 59 și capitolul 10:31,33).

» *Lucrările Lui dovedeau că este Dumnezeu:* „Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Dar, dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea, ca să ajungeți să cunoașteți și să știți că Tatăl este în Mine și Eu sunt în Tatăl” (Ioan 10:37,38).

» *A acceptat închinarea oamenilor:* „Cred, Doamne», I-a zis el (orbul din naștere vindecăt) și I s-a închinat” (Ioan 9:38). Îngerul a refuzat închinarea lui Ioan; el a zis: „Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună-slujitor cu tine și cu frații tăi, care păstrează mărturia lui Isus. Lui Dumnezeu închină-te!” (Apocalipsa 19:10). Apostolii au refuzat închinarea altor oameni: „Când era să intre Petru, Corneliu, care-i ieșise înainte, s-a aruncat la picioarele lui și i s-a închinat. Dar Petru l-a ridicat și a zis: „Scoală-te, și eu sunt om!” (Faptele 10:25,26). Suntem îndemnați să ne închinăm numai lui Dumnezeu!

» *A iertat păcatele oamenilor*, ceea ce unii dintre cei prezenți au considerat o blasfemie: „Când le-a văzut Isus credința, a zis slăbănogului: „Fiule, păcatele îți sunt iertate!» Unii din cărturari, care erau de față, se gândeau în inimile lor: „Cum vorbește omul acesta astfel? Hulește! Cine poate să ierte păcatele decât numai Dumnezeu?»” (Marcu 2:5-7). La vindecarea slăbănogului, Isus a declarat: „Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele” (versetul 10). Numai Dumnezeu poate să ierte păcatele!

» *Texte din Vechiul Testament* în care se folosește numele „Iehova” au fost aplicate la El, de exemplu: „În ziua morții împăratului Ozia, L-am văzut pe Domnul șezând pe un scaun de domnie foarte înalt și poalele mantiei Lui umpleau templul. Serafimii stăteau deasupra Lui și fiecare avea șase aripi: cu două își acopereau fața, cu două își acopereau picioarele și cu două zburau. Strigau unul la altul și ziceau: «Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor! Tot pământul este plin de mărirea Lui!»” (Isaia 6:1-3). În versetul 1, este folosit pentru „Domnul” termenul *Adonai*, iar în versetul 3, în prima propoziție rostită de serafimi, este zis „Iehova”. Al cui nume ziceau serafimii că este sfânt? Al lui *Adonai*, al lui *IHVH*, „Iehova”. Referindu-se la acest text și la versetele care-i urmează, Ioan a scris așa: „Isaia a spus aceste lucruri când a văzut slava Lui și a vorbit despre El” (Ioan 12:41). În versetele precedente, Ioan scrisese în mod clar despre Domnul Isus Hristos.

» *Declarația entuziastă a apostolului Toma, față în față cu realitatea lui Hristos înviat:* „Drept răspuns, Toma I-a zis: «Domnul meu și Dumnezeul meu!»” (Ioan 20:28). Să se observe că Mântuitorul nu l-a mustrat pentru această exclamație, nu i-a respins convingerea și nu l-a corectat.

» *Destule texte din Noul Testament îl prezintă pe Isus ca Dumnezeu:*

„Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un Fiu și-I vor pune numele Emanuel, care, tâlmăcit, înseamnă: «Dumnezeu este cu noi»” (Matei 1:23).

„La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl” (Ioan 1:1,2,14).

„Eu și Tatăl una suntem” (Ioan 10:30).

„«Doamne», I-a zis Filip, «arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns.» Isus i-a zis: «De atâta vreme sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine L-a văzut pe Tatăl. Cum zici tu dar: 'Arată-ne pe Tatăl?' Nu crezi că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine?»” (Ioan 14:8-10)

„Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu în Tine” (Ioan 17:21).

„... patriarhii, și din ei a ieșit, după trup, Hristosul, care este mai presus de toate lucrurile,

**DUMNEZEU
INTRUPAT
'STEFAN
RADU**

**„EL, MĂCAR CĂ AVEA
CHIPUL LUI DUMNEZEU,
TOTUȘI N-A SOCOTIT CA UN
LUCRU DE APUCAT SĂ
FIE DEOPOTRIVĂ CU
DUMNEZEU, CI S-A
DEZBRĂCAT PE SINE
ÎNSUȘI ȘI A LUAT UN
CHIP DE ROB,
FĂCÂNDU-SE ASEMENEA
OAMENILOR.”
(FILIPENI 2:6,7)**

„ȘI, FĂRĂ
ÎNDOIALĂ,
MARE ESTE
TAINA EVLAVIEI.
CEL CE A FOST
ARĂTAT ÎN TRUP
A FOST DOVEDIT
NEPRIHĂNIT
ÎN DUHUL, A
FOST VĂZUT DE
ÎNGERI, A FOST
PROPOVĂDUIT
PRINTRE
NEAMURI, A FOST
CREZUT ÎN LUME,
A FOST ÎNĂLȚAT
ÎN SLAVĂ.”
(1 TIMOTEI 3:16)

Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin!” (Romani 9:5)

„El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a socotit ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor” (Filipeni 2:6,7).

„Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii” (Coloseni 2:9). Dumnezeu deplin, în totul Dumnezeu.

„Și, fără îndoială, mare este taina evlaviei. Cel ce a fost arătat în trup a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă” (1 Timotei 3:16). „Cel ce a fost arătat în trup” este traducerea afirmației din limba greacă *theos ephanerithe en sarchi*, care înseamnă „Dumnezeu a fost descoperit în trup”. În acest text este descris în mod clar Hristos.

„... așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Isus Hristos” (Tit 2:13).

„Și, când duce iarăși în lume pe Cel întâi născut, zice: «Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine»” (Evrei 1:6). Tatăl a poruncit îngerilor să I se închine Fiului.

„... Pe când Fiului I-a zis: «Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este în veci de veci; toiagul

domniei Tale este un toiag de dreptate»” (versetul 8).

„Tu ai iubit neprihănirea și ai urât nelegiuirea; de aceea, Dumnezeule, Dumnezeul tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie, mai presus decât pe tovarășii Tăi” (versetul 9). Dumnezeu vorbește către Dumnezeu!

„Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere să-L cunoaștem pe Cel ce este adevărat. Și noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeul adevărat și viața veșnică” (1 Ioan 5:20).

Hristos le-a destăinuit de câteva ori ucenicilor suferințele Sale viitoare: „Iată», a zis El, «ne sum la Ierusalim și Fiul omului va fi dat în mâinile preoților celor mai de seamă și ale cărturarilor. Ei Îl vor osândi la moarte și-L vor da în mâinile neamurilor, care își vor bate joc de El, Îl vor bate cu nuiele, Îl vor scuipa și-L vor omori, dar, după trei zile, va învia»” (Marcu 10:33,34). Cineva m-a întrebat odată: „Când a fost omorât Domnul Isus, ce a murit: natura Sa divină sau cea umană?” I-am răspuns: „Natura umană.” Dar el a replicat: „Eu cred că a murit natura Lui divină.” „Frate”, am revenit eu, „Dumnezeu nu moare.” A murit natura umană a lui Hristos. Dar ce s-a întâmplat atunci cu natura Sa divină? Aceasta este o taină, iar întrebarea aceasta nici nu trebuie să o punem.

„Totuși”, replica altcineva, „dacă a murit natura Sa umană, atunci mă mântuiește un om și aceasta nu este pentru mine nicio mângâiere!” Chiar așa? A murit Omul venit din cer, care, în același timp, era Dumnezeu. Atenție la acest citat inspirat: „A fost natura umană a Fiului Mariei schimbată în natura divină a Fiului lui Dumnezeu? Nu; cele două naturi au fost combinate în mod misterios într-o persoană – omul Hristos Isus. În El locuia trupește toată plinătatea Dumnezeirii. Când Hristos a fost răstignit, natura Lui umană a murit. Divinitatea nu S-a scufundat și a murit; acest lucru ar fi fost cu neputință.” (Scrisoarea 280 din 1904, publicată în *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 5, p. 1113)

O veche cântare de cor are aceste versuri: „Privim uimiți nespun, adâncă umilire/ a blândului Isus, ce-adus-a mântuire./ El a venit la noi din cerul Său slăvit/și viața dând apoi, pe cruce a murit!” Uimiți și recunoscători, să-L slăvim și-acum și în veci. Amin! ■

Ștefan Radu este pastor pensionar.

MISIUNE ADVENTISTĂ ÎN CONFERINȚA BANAT

Conferința Banat se întinde pe teritoriul a cinci județe din partea de vest a țării: Caraș-Severin, Hunedoara, Timiș, Arad și Bihor. Aici trăiesc 2 279 000 de oameni pentru care speranța adventă dorește să aducă bucurie, pace, încredere și perspectiva unei vieți împlinite, nu doar pentru acum, ci pentru veșnicie.

Privind în trecut, Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru modul în care Și-a condus lucrarea. Ne amintim de cel care a semănat pentru prima dată sămânța adevărului adventist în zona Aradului, un activ și consacrat colportor, un misionar plin de zel, Wilhelm Tentesch. Aceasta se întâmpla în anul 1895. După doi ani, în 1897, aici sosește conducătorul lucrării din Europa, pastorul L. R. Conradi. La 21 iulie 1899, pastorul Conradi, revenind la Arad, botează 15 persoane, care au fost printre primii membri din comunitatea locală, organizată și înființată în anul 1900. În anul 1899, sosește la Arad pastorul J. F. Huenergardt. El avea să marcheze, prin lucrarea sa neobosită și plină de sacrificiu, viața multor suflete care s-au predat Mântuitorului. Pastorul Huenergardt avea să facă lucrare de apostolat în multe localități din zona Banat – Crișana. La 31 decembrie 1913, statistica de membri consemna un număr de 271 de membri botezați, răspândiți în 15 comunități (Socodor – 45 membri, Macea – 38, Șomoșcheș – 21, Cil – 19, Timișoara – 18, Ghioroc – 18, Arad – 17, Sinte Mare – 16, Covăsânț – 14, Oradea – 14, Petroșani – 14, Cuvin – 11, Vârșand – 9, Curtici – 9, Chier – 8). După 102 ani, la 31 decembrie 2015, statistica înregistrează 6 743 de membri, răspândiți în 113 biserici locale și 41 de grupe. Astăzi, pe teritoriul Conferinței Banat slujesc 48 de pastori și plantatori de biserici.

Dorim ca proiectul „Biserica din casa ta” să revitalizeze misiunea și suflete sincere să-L cunoască pe Mântuitorul în casele credincioșilor și prietenilor noștri. Succesul bisericii din zorii creștinismului poate fi succesul bisericii din vremea sfârșitului pentru că avem la dispoziție aceeași putere a Duhului Sfânt!

Prin activitatea celor șapte plantatori în marile orașe (Timișoara, Arad, Oradea, Reșița,

Hunedoara și Petroșani) vrem să venim în întâmpinarea oamenilor și să răspundem nevoilor lor fizice, dar și spirituale. Prin lucrarea lor, prin seminarele susținute cu competență, prin expozițiile de sănătate, urmate de cluburi și tabere de sănătate, s-au constituit grupe de părtășie, dar și grupe de studiu biblic și de pregătire pentru botez. Ne dorim ca viața credincioșilor să fie revigorată, mai mulți membri să prindă drag de misiune și, de ce nu, să se nască noi biserici în aceste orașe. Experiențele plantatorilor sunt încurajatoare și ne amintesc de lucrarea pionierilor noștri, care au pus bazele a ceea ce avem astăzi.

Activitățile pentru tinerii și copiii Conferinței Banat se doresc a fi derulate sub motto-ul pe care Departamentul de Tineret îl are: „Salvare și slujire.”

Pentru a face cât mai accesibile lecțiile Școlii de Sabat de la secțiunile Grădiniță și Primară, în colaborare cu Uniunea de conferințe, am dublat materialele video care prezintă fiecare lecție, acestea fiind disponibile atât pe site-ul Conferinței, cât și pe pagina de Facebook „Slujirea Copiilor Banat”, acolo unde vi le oferim proaspete în fiecare duminică, pentru a le folosi în cursul săptămânii care urmează.

Ne bucurăm de amploarea pe care a luat-o în ultima vreme „Clubul părinților”, în cadrul programului pentru licurici, în special în biserici mari, la oraș, în Arad și Timișoara! Părinții înțeleg importanța timpului investit în copiii lor și îi însoțesc pe cei mici în programe specifice (camporee, festival), derulate la sfârșit de săptămână și în tabere. Dedicat părinților în ideea de a se apropia de Domnul Hristos împreună cu copiii lor, acestea constituie unul dintre elementele care dau forță deplină bisericii!

Între programele derulate în cadrul Departamentului de Tineret, programul pentru exploratori a inclus mereu tabere foarte interesante cu prezența masivă a celor vizați, copii de vârstă gim-

**UNITI
ÎN MISIUNE
PAVEL
MEMETE**

**PASTORI ȘI
CREDINCIOȘI, COPII,
TINERI ȘI VÂRSTNICI,
DIN CONFERINȚA
BANAT, UNITI ÎN
MISIUNE, SĂ ÎMPLINIM
PROVOCAREA CERULUI
DE A LUCRA CÂT
MAI ESTE ZIUĂ, SĂ
PREGĂTIM BISERICA ȘI
LUMEA ÎN CARE TRĂIM
PENTRU CEL MAI
FERICIT EVENIMENT
CARE STĂ ÎN FAȚA
NOASTRĂ – REVENIREA
DOMNULUI ISUS
HRISTOS PE NORII
CERULUI!**

naziului. An de an, Centrul de la Nadăș este gazdă bună pentru cei peste două sute de participanți la tabăra de vară a exploratorilor din Conferința Banat, iar inimoșii instructori se întrec pe ei înșiși, producând programe mereu proaspete și atrăgătoare! Nu sunt mai prejos nici festivalurile de exploratori, ultimul dintre ele fiind cel derulat la Timișoara, pe tema „De la Exod la Exod!”

Tinerii liceeni, companioni, se întâlnesc în ocazii speciale de Sabat pentru a se închina prin cântece și vers, pentru a învăța, prin seminare

și dezbateri, noțiuni care să îi conducă pe calea vieții și a credinței. Încet, încet, sperăm să prindă tot mai bine contur și grupele din bisericile locale, ca bază a activităților derulate pentru adolescenți.

Conștienți de importanța comunicării prin mijloacele puse la dispoziție de tehnologia modernă, înțelegând importanța rețelelor de socializare, mai ales pentru cei tineri, punem săptămânal la dispoziția tuturor materiale religio-educative, prin intermediul paginii de Facebook „Creștinism de secol 21”.

Ca activități de recreere, ne bucurăm an de an de „Excursia verii”. Tineri de toate vârstele se adună în număr frumos, așa încât de mult timp nu mai încăpăm într-un singur autocar, și vizităm locații interesante, cum au fost în ultimii ani cele din Turcia, Grecia, Croația...

În rândul tinerilor s-au derulat, în ultimul timp, câteva proiecte interesante de motivare și instruire pentru misiune. Sabatele de misiune pentru tineri, urmate de acțiuni concrete de slujire, prind tot mai frumos contur! Cu ocazia sărbătorilor de iarnă, proiectele flashmob derulate în mallurile din Arad și Timișoara le-au oferit tinerilor posibilitatea de a dăruii nu doar cântece, ci și pachete cu cărți oamenilor care au format entuziastul auditoriu! Și la hipermarketul Carrefour din Oradea, tinerii noștri au cântat și au oferit cărți angajaților.

Tot la sfârșitul anului trecut, au fost implicați și copiii în proiectul „Copil valdenz”, având ocazia să le ofere cărți trecătorilor întâlniți pe străzile Aradului și Timișoarei.

Așteptăm cu interes proiectele „Tânăr valdenz”, pe care le pregătim pentru vara aceasta și în care invităm încă de pe acum tineri din Conferință și din întreaga țară!

Misiunea prin educație dorim să se dezvolte și mai mult pe teritoriul Conferinței noastre. Grădinițele de la Timișoara – „Betania”, Arad – „Salem”, Macea și Cuvin, precum și Școala de la Macea, le oferă copiilor o educație creștină sănătoasă, punând în viața acestora bazele pentru a deveni cetățeni responsabili atât în această lume, cât și în cea care va veni. Școlile biblice de vacanță din fiecare vară adună un număr mare de copii care petrec timp de calitate, fiind marcați pentru multă vreme de temele abordate. Să ajungi la a XIII-a ediție este o performanță! Olimpiada de religie adună un număr mare de copii care studiază sistematic Biblia, iar excursiile premianților sunt gustate cu plăcere. Seminarele antipornografie de la Ineu, județul Arad, și nu numai, suscită

interesul sutelor de copii și liceeni, ajutându-i să se ferească de acest flagel care poate să le mutileze sufletul și mintea. La Ineu, Clubul educațional „Creativ” și-a deschis porțile pentru elevi, tineri, dar și părinți, ajutându-i și educându-i în diferite domenii, inclusiv pentru un stil de viață sănătos.

Misiunea adventistă prin Radio Vocea Speranței, zilnic, din: Timișoara, Oradea, Arad, Ineu, Bocșa, Deva, Hunedoara, Hațeg și Petroșani le spune oamenilor că există speranță în această lume atât de zbuciumată, că între atâtea zgomote poți distinge o voce – Vocea Speranței!

Librăriile „Sola Scriptura” din Timișoara, Arad, Ineu, Chișineu Criș, Oradea, Deva și Reșița sunt deschise pentru iubitorii de carte bună și fac misiune prin literatură. Cursurile „Sola Scriptura” sunt așteptate de sute de persoane, unele, cu bucurie în suflet, își predau viața Mântuitorului, după ce au descoperit adevărul prin intermediul lor. Am dori ca celor câțiva colportori cu normă întreagă să li se alăture și alții, pentru ca perlele adevărului divin să ajungă în multe case. Proiectele „Pastor valdenz”, de la Timișoara și Arad, au fost experiențe mișcătoare pentru aproape toți pastorii din Banat care au participat, cunoscând astfel o altă față a misiunii.

Lucrarea laică și socială oferă un evantai de posibilități de slujire. De câteva luni, la Timișoara, a demarat proiectul „Ridică-te și umblă”, care vizează persoanele cu dizabilități. De fiecare dată, întâlnirile cu aceste persoane constituie o lecție de viață. Pentru sufletele private de libertate, întâlnirile cu voluntarii noștri la penitenciarele din Timișoara, Arad, Oradea și Bârcea reprezintă, în fiecare săptămână, o oază de bucurie. Acolo, ei sunt pregătiți să ducă o viață de libertate în Hristos. Pentru vârstnicii din „Casa Speranței”, de la Mișca, locul acesta este „casă” lor. Fiecare copil de la „Casa Orhideea”, din Beliu, a găsit în sfârșit acolo un cămin și o familie. O „familie” care de curând a împlinit 20 de ani! Sunt de salutat inițiativele unor biserici locale de a veni în întâmpinarea săracilor din localitățile lor prin proiectele „Samariteanul milos”, de la Gătaia, „Cămara lui Iosif”, de la Sacoșul Turcesc, dar și alte proiecte sociale cu impact local.

De mai bine de zece ani, pastorii și laicii din Conferința Banat sunt preocupați de „Misiunea externă în Serbia”. Povara celor peste 20 000 de români din Banatul Sârbesc apasă și asupra noastră! În fiecare an se susțin evanghelizări acolo,

în fiecare lună un misionar laic vizitează câteva biserici, pentru încurajarea și dezvoltarea lucrării printre românii din Serbia. Datorită perseverenței și lucrării acestui misionar, la Torac, avem azi o grupă de credincioși adventiști.

InfoBanatul din fiecare lună transmite către biserici pulsul evenimentelor și prioritățile misiunii. Dacă vreți să ne cunoașteți mai bine, puteți descărca buletinul informativ lunar de pe www.adventistbanat.ro.

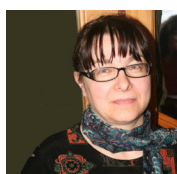
Dorim, ca pastori și credincioși, copii, tineri și vârstnici, din Conferința Banat, uniți în misiune, să împlinim provocarea Cerului de a lucra cât mai este ziuă, să pregătim biserica și lumea în care trăim pentru cel mai fericit eveniment care stă în fața noastră – revenirea Domnului Isus Hristos pe norii cerului! ■

Pavel Memete este secretarul Conferinței Banat.

MINUNILE LUI ISUS

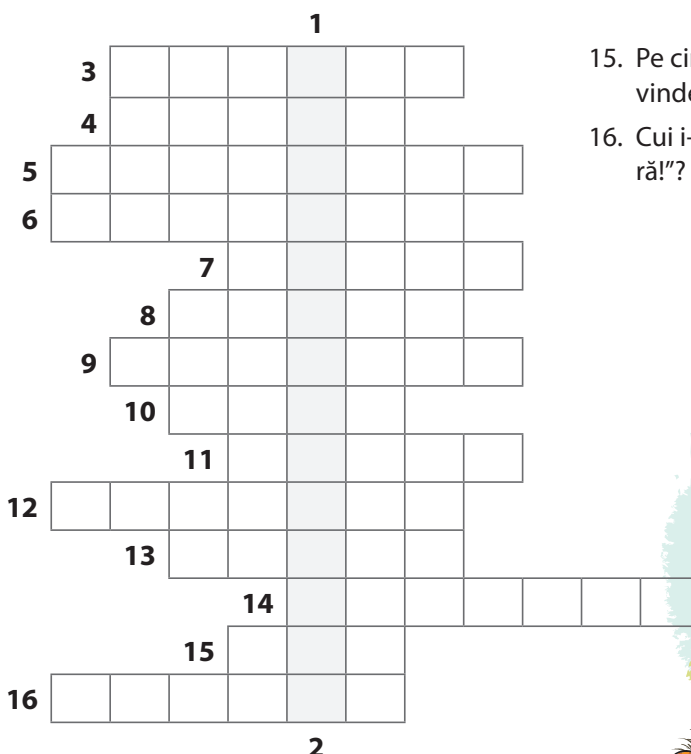
- 1-2 Răspunzând corect la enunțurile de mai jos, veți afla cum i-a catalogat Isus pe ucenicii săi: „...puțin _____” (Matei 8:26)
3. Ce rudă a lui Simon a fost vindecată de Isus? (Marcu 1:29-31)
4. De ce boală a vindecat Isus pe omul care a zis: „Doamne, dacă vrei, poți să mă curățești?” (Luca 5:12-16)
5. Paralticului adus la Isus, prin ce parte a casei a ajuns la El? (Luca 5:19)
6. Femeia care s-a atins de Isus, fiind bolnavă de 12 ani, și-a spus: „Numai să mă pot atinge de haina Lui, și mă voi _____!” (Matei 9:21)
7. A cui era corabia în care s-a urcat Isus când a făcut prima minune la pescuit? (Luca 5:3)
8. La ce eveniment a transformat Isus apa în vin? (Ioan 2:1-11)
9. Cum se numea copacul neroditor care a fost blestemat de Domnul Isus? (Marcu 11:13)
10. De unde era persoana căreia Isus i-a zis: „Tinerelule, scoală-te îți spun!”? (Luca 7:11-17)
11. Unde s-au dus dracii când Isus i-a scos afară din cei doi îndrăciți care au ieșit din morminte? (Matei 8:28-34)
12. Cum se numește scaldătoarea unde un om bolnav de 38 de ani aștepta să îl bage cineva în apă când aceasta era tulbure? (Ioan 5:1-16)
13. Ce rudă a lui Iair a fost înviată de Isus? (Luca 8:41,42,49-56)
14. La rugămintea aceasta: „Doamne, ai milă de fiul meu, căci este _____ și pătimește rău: de multe ori cade în foc și de multe ori cade în apă”, Isus l-a tămăduit. (Matei 17:14-21)

**MIELUSEII
TURMEI**
**ALINA
CHIRILEANU**

Alina Chirileanu
este director
asistent în cadrul
Departamentului
Copii, Uniunea de
Conferințe.

15. Pe cine i-a cerut sutașul lui Isus să-l vindece? (Matei 8:5-13)

16. Cui i-a zis Isus: „_____ , vino afară!”? (Ioan 11:1-46)

Răspunsuri: 1-2. credincioșilor; 3. soacra; 4. lepra; 5. acoperiș; 6. tămădui; 7. Simon; 8. nuntă; 9. smochin; 10. Nain; 11. porc; 12. Betesda; 13. figa; 14. Iunatic; 15. rob; 16. Lazare.

ÎN PROFUNZIMEA RAZEI

În „Meditație într-o magazie”, C. S. Lewis relatează: „Stăteam într-o magazie întunecată. Soarele strălucea afară și, printr-o crăpătură de deasupra ușii, pătrundea o rază de soare. Din locul în care stăteam, acea rază de lumină, cu firisoarele de praf care pluteau într-însa, era cel mai uimitor lucru din acel loc. Orice altceva era negru ca tăciunele. Eu vedeam raza, nu lucrurile. Apoi m-am mutat, astfel încât raza a căzut pe ochii mei. Acum nu mai vedeam magazia și, mai mult, nici măcar raza. În locul lor, am văzut, încadrate în crăpătura neregulată de deasupra ușii, frunze mișcându-se pe ramurile copacului de afară și, dincolo de ele, la 90 de milioane de mile depărtare, soarele. A privi în profunzimea razei și a privi la rază sunt două experiențe foarte diferite.”

Schimbarea de perspectivă poartă numele de „evadare din reducționism”. Aceasta presupune să privim de-a lungul razei, la ceea ce este în spatele ei, la lumea complexă în care trăim și, în final, la sursa de la care pleacă raza respectivă. „Proslăviți dar pe Domnul în locurile unde strălucește lumina” (Isaia 24:15). Primiți invitația de a evada din capcana reducționismului și, în același timp, de a privi „în profunzimea razei”, cel puțin în trei domenii.

Viața de credință

Ca adventiști, înțelegem și acceptăm că „Legea, negreșită, este sfântă, și porunca este sfântă, dreaptă și bună” (Romani 7:12). Însă o privire reducționistă poate limita Decalogul la o sumă de restricții de călcarea cărora creștinul încearcă să se păzească. Rezultatul va fi obținerea unui om moral, dar cu nimic diferit de oamenii morali necreștini. Evadarea din reducționism presupune, în cazul Decalogului, descoperirea binecuvântărilor care decurg din el: protejarea familiei, respectul pentru generațiile vârstnice, cultivarea încrederii reciproce etc. Dar și această evadare din reducționism are etapele ei. Pentru că privirea „în profunzimea razei” va conduce, în final, la identificarea unui Dumnezeu al dragostei, care este în spatele Celor Zece Porunci. „Legea Domnului... înviorează sufletul.” (Psalmii 19:7).

Biserica

Poate ați avut experiența să priviți biserica într-un mod similar cu magazia: lucrurile s-au adunat în decursul timpului, multe nu sunt așezate cum ar trebui și câte o rază de lumină a Cuvântului Sfânt nu face decât să scoată în evidență praful care plutește în atmosferă. Însă vă invit să evadați din reducționism și să priviți „în profunzimea razei” Duhului Sfânt. Veți vedea o altă lume, una luminoasă, din care pleacă razele Soarelui Neprihănit și care dorește să ne inunde sufletele. „Omul de bine capătă bunăvoința Domnului” (Proverbele 12:2). Vă garantez că, dacă viața personală vă va fi inundată de prezența Duhului Sfânt, nimic nu vi se va mai părea negru ca tăciunele.

Modul în care privim la Domnul Hristos

Știm că El este Mântuitorul nostru, știm ce a făcut pentru noi și, ca așteptători, credem că El va veni în curând. Dar și aici suntem în pericolul de a gândi reducționist. Suntem în pericolul să îl privim pe Hristos ca pe un „bun al nostru”. Să ținem cu toată inima la El, dar ca la ceva personal, protejat bine și ascuns de ochii celorlalți. Hristos ne invită să „privim în profunzime” la lumea din jurul nostru așa cum o privește El. A privi lumea prin ochii lui Dumnezeu necesită efort și curaj din partea noastră, pentru că acest mod de a privi ne responsabilizează: „Să nu iubim cu vorba, ci cu fapta” (1 Ioan 3:18).

De multe ori am avut ocazia să văd copiii cum așteaptă să fie luați de părinți de la grădiniță. Din curte, copilul privește prin poarta deschisă trecătorii de pe stradă. Fiecare dintre ei poate fi un bun tovarăș de joacă sau însoțitor de plimbare. Însă acel copil nu se va mișca din locul în care așteaptă până nu va vedea că pe poartă intră tatăl său. Gândind reducționist, oricine va vedea doar un bărbat obișnuit. Privind „în perspectiva razei”, copilul își vede tatăl, singura persoană în care are încredere că îl poate duce acasă.

Privește „în profunzimea razei”! În curând, Tatăl te va lua acasă! ■

Stefan Tomoiagă este președintele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

PAGINA
PREȘEDINTELUI
STEFAN
TOMOIAGA

A PRIVI LUMEA
PRIN OCHII LUI
DUMNEZEU NECESITĂ
EFORT ȘI CURAJ DIN
PARTEA NOASTRĂ,
PENTRU CĂ ACEST
MOD DE A PRIVI NE
RESPONSABILIZEAZĂ.

ȘI TU AI CREIER

DR. BEN CARSON

